

Чжуань Фалунь

(Том 2)

Лі Хунчжи

Книгу вперше опубліковано 1995 року
Український переклад: березень 2025 року

Люди не можуть пізнати безмежність Усесвіту та грандіозність Небесних Тіл за допомогою дослідження. Не можуть пізнати й усю мікроскопічність матерії. Людське тіло таке важке для розуміння, що люди знають його лише частково й поверхово. Різноманітність і складність живих істот завжди буде вічною таємницею для людства.

Лі Хунчжи
24 вересня 1995 року

Злою людиною керує заздрість. Через свій егоїзм і зарозумілість вона вважає, ніби все, що з нею коїться, є несправедливим.

Добра людина завжди виявляє милосердя. Вона не ображається, не відчуває ненависті й сприймає страждання як радість.

Пробуджений не має пристрастей. Він спокійно дивиться на людей цього світу, уведених ілюзорними картинами в оману.

Лі Хунчжи
25 вересня 1995 року

Хто мук і радощів простих людей не пам'ятає —

Той практикує вдосконалення.

Не прив'язаний до світських здобутків і втрат

Архатом називається.

Лі Хунчжи
Травень 1995 року

Зміст

1. Лекція Закону на острові Даюйшань.....	4
2. Урок буддизму	13
3. Занепад людства і поява Пробуджених.....	17
4. Здобуття знань і вдосконалення — це різні речі	21
5. Природа Будди	23
6. Не вдосконалюючись у Дао, перебувати в Дао.....	26
7. Розповідь про те, як людину створили з глини	27
8. Обмеженість сучасної науки та велич Закону Будди	29
9. «Усі шляхи зводяться до одного»	32
10. Школа Чань впадає в крайність	34
11. Рівні в процесі вдосконалення	37
12. Будди та Даоси	39
13. Коли рятують людей і навчають Закону, то не показують шоу	40
14. Будда рятує людей, а не благословляє	44
15. Занепад людства та небезпечні уявлення	46
16. Людство наприкінці кальпи	50
17. Справжнє вдосконалення	54
18. Мудрість.....	54
19. Усвідомлення.....	55
20. Чому не бачать	55
21. Вивчення Фа	56
22. Яким має бути консультант.....	57
23. Що таке порожнеча.....	58
24. Твердість.....	59
25. Вчення буддизму — це дуже маленька частинка Закону Будди	59
26. Що таке мудрість	60
27. Почати практикувати після виходу на пенсію.....	60

Лекція Закону на острові Даюйшань

Деякі люди не встигли завершити вдосконалення в цьому житті й не дали обітниці продовжити вдосконалення в наступному переродженні. Через це, дуже ймовірно, вони переродяться у звичайну людину й більше не матимуть можливості для вдосконалення. У цьому випадку те, що вони виробили шляхом удосконалення в попередньому житті, буде перетворено на щасливу долю. Наприклад, багато великих чиновників переродилися з ченців. Оскільки в процесі вдосконалення вони зазнали великих страждань, то накопичили деяку щасливу долю. Оскільки вони не завершили вдосконалення, то отримали змогу стати великими чиновниками чи правителями.

Якщо в цьому житті вони не завершили вдосконалення й дали обітницю, що знову практикуватимуть у наступному, то сформується передвизначений зв'язок долі. У наступному житті вони матимуть природну схильність до вдосконалення і, можливо, продовжать удосконалення за тією самою школою. Якщо людина дала таку обітницю, то після переродження вже не підпадатиме під контроль земних божеств низького рівня. Її вчитель доглядатиме та слідкуватиме за нею, спостерігатиме за її переродженням. Він переконається, щоб ця людина перевтілилася в тій сім'ї, що буде спонукати її до вдосконалення. Відтак, у неї знову з'явиться можливість удосконалюватись.

У деяких монастирях багатьом ченцям не вдається досягти успіху в удосконаленні. Основна причина цього полягає в тому, що вони не можуть позбутися численних пристрастей, не знають, як удосконалюватись, і не зрозуміли суті Закону. Дехто вважає, що можна досягти стану Будди лише завдяки читанню канонів. Але вони не зможуть удосконалитись, якщо не відкинуть пристрастей звичайних людей. Однак їхні думки все ж таки спрямовані до Будди, тому після смерті вони блукатимуть навколо храму й удосконалюватимуться разом з іншими. Буває і таке. Таких не можна називати примарами, але не можна назвати й ченцями, оскільки вони не люди. Людство зараз перебуває в хаосі. На деяких статуях Будд немає Будд. А в результаті завзятого поклоніння окремих людей утворилися фальшиві будди. Нині деякі люди поклоняються навіть смужці червоної тканини, прив'язаної до дерева,

або якійсь горі чи каменю. Вони поклоняються навіть вирізаній статуї Будди, яку не було освячено. Таким чином вони створили фальшивих будд. Ці будди на вигляд як справжні, але вони фальшиві. В образі Будди вони роблять погані справи, і таких дуже багато.

Небеса встановлюють дуже суворі вимоги для здобуття Істинного Плоду. Це не так, як уявляють люди. Насправді буддизм у сучасну епоху вже зіпсувався. Багато людей більше не знають, як треба вдосконалюватись. Зараз удосконалюватись стало дуже важко. У буддизмі є безліч інтерпретацій буддійських канонів. Один чернець так пояснює зміст сутр, інший — інакше. Але всі ці пояснення лише вводять людей в оману та підривають Закон Будди. Люди можуть досягнути щось винятково з оригінальних слів та змісту буддійських канонів. Тільки так вони можуть усвідомити хоча б небагато. Але навіть якщо зрозумів крихітну частинку істини, це означає, що ти вже підвищився. Читаєш далі й зрозумів ще якийсь принцип, отже знову підвищився. На різних рівнях вони мають різне розуміння. Деякі ченці дали визначення змісту буддійських канонів. Є і ті, хто написав книжки із роз'ясненням Закону Будди. У таких книгах даються визначення та стверджується, що ці слова Будди мають такий сенс, а ті слова — інший, тут це значення, там інше... Початкові слова Будди на різних рівнях мають різний зміст і так аж до ступеня Татхагати. А той чернець перебуває на дуже низькому рівні вдосконалення й не збагнув принципів Бодхісатви чи Будди. Визначення, які він дав певній частині буддійських канонів, насправді є знанням на його ступені. Те, що він сказав, не має більш глибокого змісту й може привести людину лише до вкрай низького розуміння, у якому вона й застрягне. Фактично він одразу вивів людину на лихий шлях. Коли він каже: «Будда мав на увазі, що...» — люди будуть обмежені цим висловлюванням. Усі розумітимуть це саме так, і ніхто не зможе вдосконалюватися на ще вищі рівні.

Подібні трактування множилися від покоління до покоління. Є такі буддійські матеріали, як «Велика збірка канонів», «Збірка канонів „Трипітака“», інші канони, статuti (правила поведінки) й трактати, але насправді ці статuti й трактати не можна ставити в один ряд із канонами. Особливо трактати, які

довільно пояснюють Закон Будди, зводячи нанівець його первісний зміст. Сучасні ченці намагаються пояснювати буддійські канони, використовуючи сучасну термінологію, але не можуть їх чітко пояснити. Початковий сенс вчення Будди Шак'ямуні такий, який він є, і будь-яке тлумачення одразу спричиняє його спотворення. Це і є однією з причин, через яку сучасним ченцям дуже важко досягти Досконалості. Однак ченці цього не усвідомлюють, і коли не можуть чогось зрозуміти під час читання оригінального тексту буддійських канонів, оскільки там використано давню граматику, то шукають якісь посібники. Усі ці посібники сповнені довільних пояснень, заснованих на поверхневому розумінні їх авторів. Така проблема існувала протягом усієї історії. Так було й у давнину, тому не потрібно повністю сліпо вірити книгам, написаним у давнину. Вони не виняток і фактично також підривають Закон Будди. Будда Шак'ямуні сказав, що через певну кількість років його Закон стане непридатним, і що коли настане період занепаду Дхарми (Закону), дияволи придуть руйнувати Закон Будди. Це одна з причин.

В Індії не стало буддизму саме тому, що ченці чинили безвідповідально: один зрозумів так, інший — інакше, тим самим створюючи плутанину в розумінні. Хоч як вони інтерпретували, це не було початковим змістом, закладеним Буддою Шак'ямуні. Початковий зміст канонів було втрачено, тому буддизму в Індії пізніше не стало.

Ти можеш разом з іншими обговорювати свій особистий досвід, оскільки в такому разі ти просто висловлюєш своє власне розуміння буддійських канонів. Це нормально й не спричинить негативних наслідків. Погано, якщо ти станеш своїми словами трактувати зміст буддійських канонів. Кожне речення не обмежується розумінням, яке виникає на певному рівні. Ти можеш побачити, що про якийсь принцип сказано справді дуже правильно та добре. Однак, коли ти знову підвищишся й піднімешся на наступний рівень, то помітиш, що та сама фраза вже містить більш високий принцип.

Будда Шак'ямуні поширював свій Закон упродовж 49 років. На початку він ще не досяг рівня Татхагати, і деякі Закони, які передалися наступним поколінням, належать до більш ранніх його проповідей. Однак він безперервно

проповідував Закон, і те, чого він навчав останніми роками перед досягненням нирвани, дуже відрізнялося від проповідей на початку. Це тому, що він сам перебував у процесі безперервного пізнання, постійно підвищував себе та постійно вдосконалювався. Насправді він не залишив людству принципів Усесвіту. Це сучасні люди називають його вчення Законом або канонами. Коли Будда Шак'ямуні перебував у цьому світі, ще не було канонів. Весь цей зміст з'явився внаслідок того, що пізніше люди почали згадувати слова, сказані Буддою Шак'ямуні. Але під час укладання цих канонів було зроблено помилки. Початкове значення деяких слів Будди Шак'ямуні змінили. Проте людям тоді дозволялося знати лише стільки. Усе це було не випадковим, а неминучим, тому що в минулому ніхто не наважувався чітко та ясно написати про речі вдосконалення та залишити це людям. Людина повинна була сама все усвідомлювати. Але люди перебувають в омані й нічого не знають, тому їм дуже важко усвідомлювати.

Будда Шак'ямуні за життя залишив людям здебільшого лише заповіді. Наприкінці, коли Будда Шак'ямуні наблизився до нирвани, один із його учнів запитав: «Хто буде нашим учителем, коли Ви, високоповажний майстре, покинете нас?» Будда Шак'ямуні відповів: «Заповіді будуть вашим учителем». І справді, він залишив заповіді, які могли привести практикувальника до Повної Досконалості. Ці заповіді було встановлено за його життя. Згодом люди записали дещо з його слів і почали вважати це канонами. Я перший, хто насправді залишив людям речі вдосконалення, це справді зроблено вперше. Я зробив те, чого ніколи не робили мої попередники, залишив людям «сходи», якими можна піднятися на Небеса.

Фактично релігії мають дві цілі. По-перше, вони дійсно дозволяють непоганим людям, які здатні вдосконалюватися, осягнути Дао. По-друге, можуть підтримувати мораль людського суспільства на порівняно високому рівні. Це дві функції, які мають виконувати релігії. Насправді те, що я передаю, не є релігією. Але справжнє передання Фа і порятунок людей чинять такий самий ефект: дають людям можливість знайти метод, завдяки якому справді можна вдосконалитися й відшукати Дао (Істинний Шлях); дають змогу безлічі людей,

які чули Фа та читали мої книги, зрозуміти деякі принципи; і, навіть якщо вони не матимуть наміру вдосконалюватися, вони не будуть навмисне робити погані справи й прагнути злих цілей. Отже, це також може підтримувати норми людської моралі на відносно високому рівні, може відігравати таку роль. Передавати справжній метод практики та навчати людей Закону — хіба це не порятунок людей?

У доісторичні періоди людська цивілізація існувала іноді порівняно довго, інколи — ні. Деякі людські цивілізації зберігалися досить довгий час. У кожному циклі людство в плані розвитку науки йшло різними шляхами. Нинішні люди, стоячи на позиції сучасної науки, неспроможні усвідомити, що наука може розвиватися й іншим шляхом. Річ у тому, що наука Стародавнього Китаю докорінно відрізнялася від нинішньої науки, яка прийшла з Європи. У Стародавньому Китаї дослідження були зосереджені безпосередньо на вивченні людського тіла, життя та Всесвіту. Стародавні люди наважувалися торкатися невлотливих і невидимих речей та були здатні підтвердити їхнє існування. Відчуття, які виникають у людини під час медитації, стають дедалі сильнішими, і наприкінці вони не тільки стають дуже потужними, а й з'являється можливість доторкнутися до цих речей, побачити їх. Відтак, безформне набуває форми. Давні люди йшли іншим шляхом, досліджуючи таємниці життя та зв'язок між людським тілом та Всесвітом. Це повністю відрізняється від сучасних позитивістських наук.

Насправді Місяць створили доісторичні люди. Усередині він порожній. Доісторичне людство було дуже розвинене. Нинішні люди кажуть, що піраміди побудували єгиптяни, і намагаються зрозуміти, звідки ж вони привезли ці камені. Але все було зовсім не так. Насправді піраміди є частиною доісторичної культури. У якийсь період вони занурилися на дно океану. Потім на Землі відбулися зміни, материкові плити багато разів змінювали своє положення, і піраміди знову піднялися вгору. Пізніше в цьому регіоні знову з'явилися люди, які поступово вивчили деякі властивості цих пірамід: речі можуть зберігатися в них тривалий час і не псуватися. Тоді вони почали поміщати в них тіла померлих. Але піраміди збудували не ці люди. Єгиптяни просто виявили їх та використали

у своїх цілях. Пізніше єгиптяни побудували зменшені копії цих пірамід на основі оригіналу. Це й спантеличило дослідників.

Людство дає оцінку явищам, спираючись на сучасне розуміння. Найбільш помітним результатом цього є те, що багато визначень, розроблених ученими, повністю блокують людей. Дарвін стверджував, що людина походить від мавпи, і всі люди цьому повірили. Як наслідок, люди почали робити різні висновки на базі цієї теорії. Сучасна наука виявила деякі речі, які набагато перевищують історію нинішньої цивілізації. Але люди не наважуються прийняти ці факти, вважаючи їх немислимыми, роблячи довільні висновки та безвідповідальні зауваження. У майбутньому з'явиться наука про людське тіло. Можливо, у майбутньому фізика, хімія та інші науки розвиватимуться на іншій основі, і не обов'язково такій, що використовується на Заході. Визначення, розроблені сучасною позитивістською наукою, дуже вузькі. Визнається тільки те, що можна побачити й до чого можна прямо зараз доторкнутися, а те, чого не можна побачити і до чого не можна доторкнутися, категорично заперечується. Такі наукові твердження зовсім ненаукові й відіграють роль обмеження для людей. Якщо людина за допомогою наукових методів виявляє щось невидиме та невловиме, хіба це не можна вважати наукою? Хіба це також не є наукою?

Справжнє розуміння матерії також відрізняється від розуміння сучасних учених. Коли вони проводять дослідження таких речей, як нейтрони та атоми, то вважають їх небезпечними. Якщо їх не помістити у свинцевий контейнер, то не уникнути радіації. Це розуміння ґрунтується на теоріях, які вони сформували в результаті вимірів та спостережень. Це лише та мала частина, яку вони можуть пізнати. Насправді всі предмети мають життя. Про це говорив і Будда Шак'ямуні. Предмети будь-якого простору — це матеріальні об'єкти, і водночас вони живі. Нейтрони, атоми, гамма-промені й навіть більш мікроскопічну матерію можна контролювати штучним чином, але необхідно досягти відповідного рівня. Гун, який ми виробляємо в результаті практики, насправді має дуже сильну радіоактивність, якою повністю керує сам удосконалювальник. Сучасна наука розповідає, як і з чого сформувався Всесвіт, та з якої матерії він складається. Більш високе розуміння полягає в тому, що Всесвіт сформований

із часу та простору. Насправді у своїй основі Всесвіт складається з енергії. Що дрібніша матерія, то сильніша її радіоактивність. Це і є основа основ. Сучасні науковці не наважуються визнати це, оскільки не здатні цього пізнати.

Матерія, яка існує в украй мікроскопічному стані, — це насправді нежива першоджерельна матерія. Така початкова матерія лежить за межами уявлень звичайної людини. Це дуже страшна матерія, оскільки будь-який предмет, що впаде в неї, миттєво розчиниться й розкладеться. Строго кажучи, цю початкову першоджерельну матерію ще не можна називати матерією. Усесвіт має властивість, яка називається «Чжень-Шань-Жень» («Істина-Доброта-Терпіння»). Чому ми говоримо, що «Чжень-Шань-Жень» можна виявити в будь-якій частинці якогось предмета? Фактично «Чжень-Шань-Жень» може поєднати первинні речі тієї першоджерельної матерії, яку ще не можна повністю називати матерією, і з них сформувати початкову мікроскопічну матерію. Після утворення вона комбінується та формує різні вкрай мікроскопічні речовини, які, своєю чергою, діляться й поєднуються знову, щоб утворити ґрунт, каміння, метали, світло та час різних просторів на різних рівнях. Це і є основні базові субстанції Всесвіту. А в результаті подальших біохімічних процесів виникає ще більша матерія. Ось так і виникло все суще. Оскільки всі явища й усі речовини утворилися з властивості Всесвіту, то природно, що Закон Усесвіту чинить на всіх них свій стримувальний вплив. Тому будь-яка матерія має природу Будди, тобто «Чжень-Шань-Жень», з якої сформовано Всесвіт. Закон Будди також називається Дао (Істинний Шлях).

Усі предмети живі й мають природу Будди. Просто будь-який предмет може «втомитися». За винятком властивості «Істина-Доброта-Терпіння», усі похідні від неї субстанції після виникнення втоми стикаються з небезпечною проблемою: ерозія та гниття, тобто розпад предмета. У широкому значенні, коли матеріальні об'єкти розпадаються, це означає, що руйнуються нижчі рівні Всесвіту, де Фа перестає діяти. Коли Фа в серцях людей перестає діяти, люди стають поганими, їх не стримують норми моралі. Коли людська мораль підтримується в нормальному стані, Фа може залишатися стабільним і стійким, аж доки людські серця не зіпсуються. З іншого боку, оскільки людина

перебуває в шести колах перевтілень, вона нестиме свою карму із собою незалежно від того, у кого переродиться: у рослину, тварину, матеріальний об'єкт, цемент, пісок чи будь-яку іншу річ. Отже, якщо псується людство, то це не обмежується самим людством — матерія також псується. У період лиха, коли Закон перебуває в занепаді, Земля та певні простори Всесвіту, а також квіти, трави, дерева — усе несе в собі карму.

Шість кіл перевтілень означають, що в цьому житті людина може народитися людиною, а в наступному — твариною. Хоча й говорять про «шість кіл», але насправді не обмежується лише шістьма. Це Будда Шак'ямуні говорив про шість кіл. Можна переродитися в людину, небесну істоту, демона з роду асурів, у дику тварину, домашню тварину чи матеріальний об'єкт.

Якщо людська наука хоче досягти високого рівня, то спочатку люди мають підвищити свої критерії моральності, інакше могли б початися зоряні війни. Людство за допомогою технологій ніколи не досягне рівня Будди. Чому? Те, чим володіють Будди та Небожителі, — це вища наука й техніка, що перевищує людську. Інакше кажучи, людина не зможе досягти такого рівня лише засобами людської науки й техніки. Якби наукові та технічні засоби людей були здатні зробити такий прорив, тоді справді виникло б Небесне лихо. Це тому, що якби люди досягли такої високої сфери за допомогою технологій і здобули таку велику чудотворну силу, але водночас у них досі зберігалися б різні пристрасті, такі як суперництво, жадібність, хіть, різні бажання, заздрість, різні пристрасті, як-от прагнення до слави й вигоди, і якби все це вони принесли б із собою туди, на Небо, тоді там би учинився великий хаос. Тому це абсолютно неприпустимо.

Щоб досягти таких висот, людина має єдиний шлях — самовдосконалення. Лише звільняючись від почуттів та бажань у сумлінному вдосконаленні та асимілюючись із властивістю Всесвіту «Істина-Доброта-Терпіння», можна досягти такого високого рівня. Що таке наука? Те, що опанували Будди та Просвітлені, якраз і є найвищою наукою. Їхнє розуміння матерії є найяснішим. Вони вже можуть бачити матерію до певної міри мікроскопічності, а також можуть бачити матерію більших розмірів, яка існує в Усесвіті. Зараз люди мають таке розуміння щодо матерії: спочатку йдуть молекули, за ними атоми і

так далі. Що ж до матерії на макроскопічному рівні, то, на їхню думку, найбільшими об'єктами є планети. Але планети не є найбільшою формою матерії. Є і більші частинки. Будда бачить досить великі макроскопічні об'єкти, а також бачить досить мікроскопічні частинки. Але навіть якщо досягти ступеня Будди, зокрема рівня Татхагати, однаково неможливо побачити джерело матерії. Навіть Татхагата не може побачити, наскільки врешті-решт великий цей Усесвіт.

Небожителі кажуть, що їм дуже важко вдосконалюватись, майже неможливо. Чому? Тому, що Будди не мають страждань, які можна переносити. Будди на Небі не страждають, вони мають лише щастя та блаженство. Вони мають усе, чого забажають, і насолоджуються великою свободою. Подумайте, вони мають таку могутню чудотворну силу й не мають страждань. Як їм удосконалюватись? Їм дуже важко підвищуватись у рівні. З цього погляду людині порівняно легко вдосконалюватись, але якщо вона не досягла тієї сфери, то ніяк не зможе туди піднятися. Це схоже на пляшку, переповнену брудом і кинуту у воду, — вона не зможе спливати на поверхню води. Інакше кажучи, людина не підніметься, доки не очистить себе.

Велика мудрість Будди вважається великою лише в його сфері. Будда, чий рівень удвічі вищий за рівень Татхагати, має набагато вище розуміння космічних принципів, ніж Будда-Татхагата. Коли Будда говорив про три тисячі світів, він не мав на увазі, що вони містяться в кожній піщинці. Великі Просвітлені помітили, що в деяких піщинках існують світи, у деяких каменях вони є, а в деяких — ні, наприклад, у граніті їх немає. Що стосується деяких каменів, коли ви візьмете один із них і подивитесь, то виявите там надзвичайно великий світ. Живі істоти в тому світі на вигляд такі самі як люди. Якщо кинути цей камінь, вони не відчують струсу, бо це не зачепить форму існування в їхньому просторі. Якщо ви занурите цей камінь у воду, вода їх не затопить.

Це величезний світ. Уявлення людей про великі та малі розміри матерії помилкові. Звичайні люди вважають щось великим, а щось малим, але така концепція хибна. Предмет має певний зовнішній вигляд, але це лише його прояв серед звичайних людей. Візьмімо до прикладу звичайний папір, картину

або тонкий аркуш — попри їхні розміри там може перебувати Тіло Закону. Звичайним людям це здається незбагненим, але вони лише звичайні люди.

Насправді на Земній кулі, у нашому матеріальному просторі людина не єдина у своєму роді. В океанах також живуть люди. Раніше хтось про них розповідав, але суспільство звичайних людей не могло цього прийняти й казало, що це міф. Але це правда. Коли материкові плити починають рухатися, на поверхню підіймається багато речей, що лежали на дні океанів. На океанічному дні живуть люди, причому існує кілька видів людей. Деякі з них зовні не відрізняються від нас, а деякі мають інший вигляд. Деякі мають зябра, а в інших верхня частина тіла людська, а нижня риб'яча. Ще одні мають ноги, а верхня половина їхнього тіла — як у риби.

Урок буддизму

Нині деякі ченці написали велику кількість книг. Але що вони написали? У словах та між рядками там чорні-чорні речі, усе заповнено чорною Ці. Самі вони цього не бачать. У цих книгах повний хаос. У кінцевий період Закону таких явищ стало дуже багато.

Закон Будди Шак'ямуні з'явився в Індії. Але чому пізніше він зник у цій країні? Коли Будда Шак'ямуні перебував у цьому світі, люди чинили відповідно до його проповідей та вимог. Коли Будда Шак'ямуні проповідував Закон, люди могли щось у нього спитати, якщо щось було незрозуміло. Коли хтось робив якусь помилку, Будда Шак'ямуні міг його поправити. Однак після того, як Будда Шак'ямуні покинув цей світ, багато буддійських ченців почали довільно трактувати його слова, спираючись на власне розуміння. Припустімо, Будда Шак'ямуні досяг у своєму вдосконаленні висоти будинку, тоді звичайний чернець досягнув лише рівня 30 сантиметрів. Чи може він зрозуміти справжній зміст Закону на різних рівнях аж до статусу Татхагати? Настанови Будди Шак'ямуні містять різні методи вдосконалення різних рівнів. Тому вдосконалювальник міг підвищуватися, спираючись на своє розуміння на різних рівнях. Хоч на якому рівні він удосконалюється, завжди існує Закон, який вказує йому шлях. Тому коли він досягає нового рівня, у нього виникає нове розуміння тієї самої фрази із Закону Будди. Хоч котрий раз ви читаєте

оригінальний текст буддійського канону, ви розумітимете його по-новому. Коли ви підвищитесь у вдосконаленні й знову прочитаєте канон, у вас знову з'явиться нове розуміння. Ось так за безперервним пізнанням, безперервними змінами та поліпшенням свого розуміння відбувається підвищення рівня вдосконалення.

Щойно деякі ченці почали трактувати буддійські канони словами звичайних людей і відповідно до своїх поглядів, щойно почали писати книжки, вони відразу стали обмежувати людей рамками свого мислення. Вони почали давати визначення різним частинам канонів. Слова Будди Шак'ямуні мають досить глибокий зміст і містять багато речей, яких не здатні зрозуміти ці ченці. Це тому, що рівень їхнього вдосконалення дуже низький! У такому разі, якщо якийсь буддист повірив їхнім словам, вони обмежили його рамками свого мислення. На поверхні вони начебто роблять добрі справи, прагнуть допомогти людям вивчати буддизм. Але хіба вони таким чином не руйнують Закон Будди? Руйнування Закону Будди може набувати різних форм. Деякі, хто його підриває, теж кажуть, що Закон Будди добрий, але водночас створюють йому перешкоди. Такий підриг найважче розрізнити й розпізнати, і саме він найбільш згубний. Ось тому Закон Будди Шак'ямуні й перестав поширюватися в Індії.

Багато людей намагаються пояснити те, чого навчав Будда Шак'ямуні. Вони кажуть, що його слова означають те-то і те-то. Але це лише розуміння на їхньому рівні. У деяких людей відкрилося небесне око, і вони побачили якісь істини на різних рівнях. Але те, що вони побачили, не є таким високим і глибоким, якщо порівнювати з тим, що бачив Будда Шак'ямуні на рівні Татхагати. Простори, які вони прорвали, теж не такі високі. Людина, у якої небесне око відкрилося на дуже низькому рівні, може бачити лише невелику кількість просторів, і ці простори перебувають на низьких рівнях Усесвіту. Оскільки на різних рівнях існують різні принципи, тому те, що така людина каже, насправді не є істиною. Ті, хто довільно тлумачить Закон Будди, обмежують людей рамками свого розуміння. Тоді скажи: чи створюють вони перешкоди Закону Будди, чи захищають його? Тому нікому не дозволяється змінювати жодного слова в канонах! Потрібно усвідомлювати та вдосконалюватися, спираючись на початковий зміст канонів! Нікому не

дозволено довільно інтерпретувати жодного слова з буддійських канонів. Можна говорити про своє особисте розуміння на різних рівнях. Усі можуть обмінюватися своїм досвідом удосконалення, кажучи: «Я дещо зрозумів... відкрив для себе такий зміст», «Мені здається, що ці слова вказують на те, що я погано вчинив у якійсь справі, і я маю виправитися», або «Ці слова стосуються мене, вказують на мої недоліки. Я вважаю, що сказано дуже точно». Коли ця людина підвищиться й знову читатиме цей канон, то виявить, що те саме речення вже дає їй нове розуміння. Це і є підвищення. Саме так треба усвідомлювати та розуміти.

Зараз деякі ченці та світські буддисти написали багато речей і видають усе це за канони. Лише Закони, які проповідував Будда, є канонами! Тоді чи гідні вважатися канонами речі, які написали ті люди?! Попри це вони все ж називають їх канонами. Ба більше, чимало світських буддистів та ченців прагнуть слави та вигоди, а також люблять показувати себе. Коли інші їх хвалять, вони відчують самовдоволення. Удосконалювальникам необхідно по-справжньому практикувати. Справжнє вдосконалення — це позбавлення своїх людських пристрастей. Такі речі, як слава та вигода, до яких прагнуть звичайні люди, а також схильність до суперництва й боротьби, прагнення показати себе, почуття заздрості, різні бажання звичайних людей та інші пристрасті — усе це треба відкинути. Що стосується тих, хто дивиться на інших зверхньо, демонструючи у світському суспільстві свою «велич», — можна тільки уявити, скільки пристрастей вони мають. Справжньому вдосконалювальнику буде дуже важко дивитися на таку людину. А деякі вдосконалюються в досягненні статусу Будди й водночас пристрасно бажають грошей та багатства. Хоча вони не говорять про це вголос, але достатньо їхнім думкам заворушитися, і вдосконалювальники високого рівня або Будди відразу все бачать.

Те, про що я тут говорю, переважно стосується вдосконалювальників-професіоналів. Але це також стосується й багатьох людей, які вивчають буддизм. Чи по-справжньому вони його вивчають? Яка мета вдосконалення? Мета саме в тому, щоб позбутися своїх пристрастей. Необхідно байдуже

ставитися до бажань звичайних людей. Чому в кінцевий період Закону багато людей, які досягнули Дао, не хотіли залишатися в храмах та пішли в глухі гори? Причина, чому вони поспішили вирушити в глухі гори та дрімучі ліси, полягає в тому, що вони виявили: багато людей у храмах не вдосконалюється по-справжньому, не практикує щиро. Багато ченців не хотіли відкидати своїх пристрастей, унаслідок чого почали будувати підступи одне проти одного, і такий храм перестав бути чистою землею справжнього вдосконалення. Тому щирі практикуювальники вирішили триматися від таких місць якомога далі.

Звичайно, є ще деякі злі та демонічні культи, які завдають явної шкоди. Люди легко можуть їх розпізнати: з одного погляду одразу видно, що це єресь. Однак шкода, яка завдається під прапором буддизму, є найбільш серйозною. Чому Будда Шак'ямуні казав, що в кінцевий період Дхарми його Закон більше не зможе рятувати людей? Нині якраз і настав цей період. Ченцям дуже важко врятувати себе, про порятунок інших годі й казати! Коли я розповідав про окремі явища періоду занепаду Закону, деякі люди раптово прозрівали. Те, як розвивається нинішнє суспільство, дуже лякає. Подивіться: на білий світ вийшли всілякі фальшиві, злі, лихі та хаотичні явища!

Я розкрив деякі принципи, але не вказував на жодну конкретну людину. Багато ченців написали книги, і на перший погляд здається, що вони пропагують Закон Будди, однак у душі вони прагнуть особистої слави та вигоди. Одна людина запитала мене про якогось ченця. Я сказав, що хоча цей чернець широко відомий, але він доволіно тлумачить буддійські канони, рекламує себе, і тому на нього вже давно чекають у пеклі.

З «канонів», «правил поведінки» та «трактатів» лише «канони» не руйнують первісний зміст Закону Будди. Зараз люди називають ці три розділи «Трипітака». Насправді основою їхнього вчення є не «Трипітака», а лише буддійські канони, тільки канони. Інші речі не можна ставити в ряд із канонами.

Занепад людства і поява Пробуджених

Розкладання людства почалося не з часів Єви, як говорив Ісус. На цій Землі була не одна цивілізація і не один первісний період. Доісторичні цивілізації свого часу було знищено. У деяких випадках Земля зазнавала повного знищення або цілком замінювалася — створювалася абсолютно нова планета. Хіба люди не говорять про глобальні лиха? Насправді про це говорять релігії. З певною періодичністю відбуваються великі лиха, з певною періодичністю — малі. Унаслідок малого лиха гине частина людства. Коли окремі райони стають дуже поганими, їх знищують шляхом землетрусів, зрушень материкових плит, піщаних бур і таких явищ, як епідемії та війни. Малі лиха є локальними, тоді як великі лиха торкаються практично всього людства. Великі лиха виникають один раз за досить тривалий період. Зміни, що відбуваються на Землі, як і рух матерії, мають закономірності. Велике лихо, яке виникає в процесі таких змін, призводить до повного знищення людства. Проте незначна кількість людей виживає і успадковує деяку частину доісторичної культури — для них починається «кам'яна доба». Усі знаряддя праці в цей час втрачаються, тому наступне покоління людей живе ще більш примітивним життям ніж попереднє, оскільки багато речей повністю забуваються. Відтак, населення людей із первісного стану поступово зростає. Згодом знову виникає цивілізація і розвиваються передові технології. Потім через розкладання людства знову настає лихо. Ось так і відбуваються циклічні зміни періодів формування, стабільності та занепаду.

Інакше кажучи, занепад людства неминучий. Однак щоразу, коли виникає цивілізація, Небесні Володарі посилають у людське суспільство Великих Пробуджених для порятунку людей. Мета — запобігти тому, щоб на Землі занепад людського мислення відбувся завчасно — швидше за руйнування матерії. Усі форми матерії, з яких створено Землю цього Всесвіту, мають особливу властивість. Тільки завдяки цій властивості можна перетворити початкові безформні речі на матерію, що має форму та життя. Але неприпустимо, щоб людське мислення зіпсувалося до того, як зіпсується матерія. Тому щоразу, коли в людства виникає цивілізація та культура,

з'являються Великі Пробуджені. У всіх доісторичних періодах з'являлися Великі Пробуджені. У нинішньому циклі цивілізації приходили такі Пробуджені, як Ісус, Шак'ямуні та Лаоцзи, які передали людям своє вчення. У різні періоди в регіонах, де існувала цивілізація, приходили Пробуджені, які несли відповідальність за те, щоб навчити людей, як повернутися до своєї початкової природи, як знайти своє справжнє «я». Вони допомагали тим, хто може досягнути Істини, досягти Повної Досконалості; показували звичайним людям, як плекати чесноти; вимагали від людей підтримувати мораль у відносно стабільному стані, щоб людське мислення не зазнало занепаду надто швидко. Наприкінці, коли вся матерія Всесвіту псувалася, вони переставали дбати про людей. Але це дуже тривалий процес.

У цей період уся діяльність цих Пробуджених була спрямована на те, щоб зберегти людство та не дати йому зіпсуватися. Водночас ті люди, які були здатні підвищуватися в удосконаленні, справді могли шляхом своєї практики досягнути Дао. Адже люди не походять від мавп, як казав Дарвін. Якщо люди вірять у це, то самі себе принижують. Усі люди впали сюди з різних просторів Усесвіту. Коли хтось не відповідає вимогам Закону Всесвіту на своєму рівні, він може лише падати вниз. Як ми вже говорили, що важчі пристрасті, то нижче падає людина й у результаті опиняється в цьому стані звичайної людини. З погляду вищих живих істот, людина живе на Землі не для того, щоб просто бути людиною, а для того, щоб на цій Землі, у цьому середовищі омани, швидше усвідомити істину та повернутися назад. Саме так уважають Пробуджені, і тому вони відчинили вам двері. Тим, хто не може повернутися, нічого не залишається, як продовжити свій шлях перевтілень аж до того, поки вони не накопичать забагато карми та зазнають знищення. Ось чому Земля пройшла через безліч лих.

Інакше кажучи, Земля є сміттєзвалищем Усесвіту. У незліченних величезних Небозводах є незліченні галактики та планети, і на кожній планеті є живі істоти. Люди заперечують існування інших просторів, тому не можуть бачити існування тих життів. Вони існують в інших просторах планет, а не в нашому просторі. Тому звичайні люди не можуть їх побачити. Наприклад, люди кажуть,

що Сонце в цьому просторі гаряче, але якщо ви прорветесь через цей простір, то виявите, що там прохолодно. Багато людей, які мають надприродні здібності, спостерігають Сонце. Розглядаючи його якийсь час, вони виявляють, що воно вже не гаряче; продовжуючи спостереження, вони бачать, що там темно; спостерігаючи далі, виявляють, що це прохолодний світ. У цьому матеріальному просторі воно проявляється так, а в іншому — інакше. Отже, усюди існує життя, зокрема й люди. Ті, хто перестає відповідати нормам свого рівня, починають поступово падати. Це подібно до того, як недбайливого учня залишають навчатися на другий рік. Так і вони падають, поки не опиняться на рівні пересічних людей. У Всесвіті погані люди падають униз, падають аж до центру Всесвіту — Землі.

Людина повинна перероджуватися в суспільстві звичайних людей, але не обов'язково перевтілюється саме в людину. Вона може переродитися в один із численних видів матерії: у рослину, тварину й навіть у мікроорганізм. У процесі всіх цих перероджень людину завжди супроводжує карма, тобто те зло, яке вона зробила. Жива істота може забрати із собою Де (Доброчесність) і карму — вона завжди носить їх із собою. Якщо карми багато, вона перероджується в дерево, і тоді дерево матиме карму. Якщо перероджується у тварину, то тварина нестиме карму. Цегла, ґрунт, каміння, тварини або рослини на Землі — усе може мати карму. Чому в кінцевий період Закону ліки, що споживаються внутрішньо, або вводяться шляхом уколу, уже не такі ефективні, як раніше? Це тому, що сучасні люди накопичили дуже багато карми, тому початкової ефективності ліків уже абсолютно недостатньо, вони зовсім не можуть вилікувати хвороби. А якщо приймати ліки у великих дозах, людина отруїться. Наразі є багато хвороб, які неможливо вилікувати. Уся Земля тепер у такому стані. Насправді все дуже сильно деградувало.

Ісус узяв на себе гріхи людей, Будда Шак'ямуні рятував людей упродовж 49 років. Їм було дуже непросто це робити. Хіба вони не говорили про порятунок усіх живих істот? Чому вони просто не забрали всіх людей на Небо? Люди не відповідали стандартам тих високих рівнів, тому не могли піднятися туди. Кожен рівень має свої стандарти. Якщо ти не підходиш для того, щоб стати

студентом вишу, то чи зможеш туди вступити? Причина, через яку ви не можете піднятися на Небо, полягає в тому, що маєте занадто багато речей, яких не здатні позбутися, і ваше тіло занадто важке. Ви перебуваєте на рівні, на якому перебувають ваші моральні стандарти. Єдиний шлях нагадує процес здобуття освіти: ті, хто здатний піднятися, піднімуться, а ті, хто залишиться, псуватимуться дедалі більше, і їх зрештою знищать. Якщо сміття смердить, не можна, щоб воно забруднювало Всесвіт. Його можна лише знищити.

Про порятунок усіх живих істот говорять Будди, які перебувають на рівні Татхагати. Великі Будди, рівень яких у два рази перевищує Татхагату, не дбають про справи звичайних людей. В іншому разі одне їхнє слово спричинило б зміни в людському суспільстві. Вони не можуть піклуватися про людей, оскільки мають надто велику силу. Що ж до ще більшого Будди, то розмір Землі недостатній, щоб вмістити один палець його ноги. Для ще більшого Будди вона менша за волосок на його тілі. Слова, які вимовляє Будда, є Законом. Щойно він їх висловить, одразу все змінюється. Тому Будди ніколи не переймаються справами на Землі. Тільки Татхагати та Бодхісатви здійснюють порятунок усіх живих істот.

Будда Татхагата ставить до людини як до звичайної живої істоти. Однак вищі Просвітлені, коли вони досягають дуже високих рівнів і озираються назад, то бачать, що Татхагата також є звичайною людиною. Людина в очах такого Великого Просвітленого не є навіть мікроорганізмом. Коли він бачить це брудне місце, то вирішує: «Знищити! Повністю знищити!!» Ось таким місцем є Земля. Тільки Будди, що перебувають на рівнях, найближчих до рівня людства, відчують жалість до людських істот. Ісус перебував на рівні Татхагати, Лаоцзи теж. Ті, хто перебуває на вищих рівнях, не дбають про людські справи. Коли людина звертається до них, вони не чують. Якщо людина вимовляє їхнє ім'я, це рівнозначно тому, що вона їх ображає, це схоже на те, як із купи фекалій лунає звук вашого імені.

Здобуття знань і вдосконалення — це різні речі

Ісус також належав до рівня Татхагати. У минулому статус Татхагати був найнижчим серед Будд. Раніше тих, чий статус був нижчим за Татхагату, не називали Буддами, їх називали Бодхісатвами або Архатами. Кожен Татхагата має своє Небесне Царство. У нашій галактиці налічується понад сто Татхагат, тобто є понад сто світів, Небесних Царств, які належать Буддам. Кожним таким світом керує Татхагата. Татхагата кожного світу, кожного Небесного Царства, має свій метод удосконалення і свій метод порятунку людей. Формування його світу безпосередньо пов'язане з його власним удосконаленням. Структура такого світу також є продуктом його вдосконалення. Однак сучасна людина не може створити подібні світи шляхом удосконалення. Вони вже утворилися незліченну кількість років тому.

Тут є одна проблема. Звичайні люди можуть думати, що в удосконаленні корисно вивчати більше методів удосконалення, дізнаватися більше про різні речі з інших релігій, збагачуючи таким чином свої знання. Люди розглядають усе це як мудрість чи знання світського суспільства. Насправді речі вдосконалення — це не знання звичайних людей, і їх не можна досягнути на основі уявлень звичайних людей. Чому вдосконалювальник повинен звертати велику увагу на підвищення свого Сін'ясіна або, як кажуть у даосизмі, надавати значення Доброчесності? Тому що в цьому Всесвіті існує Закон, існує певна властивість. Ця властивість Усесвіту висуває різні вимоги до живих істот на кожному рівні. Людина, яка перебуває на рівні пересічних людей, має відповідати моральним нормам, установленим для пересічних людей. Чому ніхто не може піднятися, якщо не звертає уваги на свої чесноти? Якраз тому, що на рівні, який перебуває вище за рівень звичайних людей, існують норми для Небожителів. Якщо ти не відповідаєш критеріям того рівня, то не зможеш туди піднятися. Чому Пробуджені, які перебувають на Небі, можуть упасти? Чому Архати також можуть упасти, якщо не вдосконалюються добре? Це тому, що вони перестали відповідати стандартам свого рівня.

Отже, у нашій галактиці є понад сто Небесних світів, і в кожному з них перебуває Татхагата, який керує своїм Небесним Царством. Специфіка будови його

Небесного Царства сформована його шляхом удосконалення. Ми виявили, що в релігійних практиках або в інших методах удосконалення вправи на поверхні дуже прості. Це просто сидіння в медитації зі складеними в мудру руками (Цзеїнь) і все. Навіть якщо в практиках Дао багато рухів, це однаково прості рухи. Чому ж тоді практикувальник за такими методами може досягти високих сфер Будди, Бодхісатви чи Архата? Тому що справжній розвиток його Гун є надзвичайно складним. Потрібно перетворити всі людські клітини, розвинути багато чудотворних здібностей і ще безліч речей, про які люди не знають, на різних рівнях потрібно виробити багато речей. Для порівняння скажу, що це складніше за найскладніший точний прилад у суспільстві звичайних людей, це перевищує межі людських можливостей. Тому в колах удосконалювальників кажуть, що за вдосконалення відповідаєш ти, за Гун відповідає Вчитель. Інакше кажучи, справжній метод удосконалення... Хоча в практиках системи Дао йдеться про способи вдосконалення, це лише поверхневі принципи й прагнення, просто деякі концепції. Якщо хтось хоче шляхом удосконалення виробити справжній Гун, який складається з високоенергетичної матерії, він дійсно повинен мати прагнення, бажання це зробити. Однак справжня еволюція Гун в іншому просторі надзвичайно складна, і людина не може цього зробити; усе це робить учитель.

Тоді тут постає одна проблема. Якщо до практики почати домішувати речі з інших шкіл удосконалення, то можуть виникнути проблеми. У минулому ченцям заборонялося контактувати з іншими школами. Ченцям у храмах споконвіку суворо заборонялося читати книги інших шкіл. Але в сьогоdnішніх ченців спостерігається безлад. Раніше ченцям не дозволяли мати будь-які світські речі й категорично забороняли читати книги інших шкіл. Це робилося для того, щоб чернець мав лише один шлях удосконалення, і на цьому шляху дотримувався лише однієї школи. Тільки коли його розум і думки будуть наповнені речами однієї школи, він зможе стабільно просуватися у своєму вдосконаленні, йти вгору одним шляхом. Якщо ж ви вдосконалюєтеся, домішуючи речі інших практик, це однаково як у телевізор вставити деталі з фотоапарата, через що він одразу зіпсується. Саме така аналогія. Щойно людина почне домішувати до своєї практики речі різних шкіл, весь її Гун одразу зіпсується, і вона більше не зможе просуватися вгору в удосконаленні. Важко

відрізнити істину від брехні, і якщо ви домішали злі та хибні речі, то найімовірніше, що все ваше вдосконалення піде прахом. Навіть ваш учитель нічим не зможе допомогти, тому що це проблема вашого Сіньсін.

Еволюція Гун надзвичайно складна. Однак люди сприймають це як звичайну людську теорію: «Повчусь дечого в християнстві, почитаю праці буддизму й даосизму, почерпну знання з конфуціанства», — також з'явилося щось на кшталт «багато релігій під одним дахом», насправді це абсолютно хибна концепція. Це і є найсерйозніша проблема, яка виникла в кінцевий період Закону. Кожна людина має природу Будди. Усі хочуть удосконалюватись і прагнуть до добра. Але люди почали розглядати це як теорію світського суспільства. У плані людських навичок — можливо, чим більше ви їх засвоїли, тим краще. Але в удосконаленні такий підхід учиняє повний хаос. Людина більше не зможе вдосконалюватись, і її Гун повністю зникне.

Природа Будди

Щойно в людини формується якесь уявлення, воно бере під контроль усе її життя, починає керувати її думками й навіть почуттями, такими як щастя, гнів, смуток і радість. Такі уявлення формуються після народження. Якщо людина використовує їх тривалий час, вони стають частиною її мислення, зливаються з мозком її істинного «я» та визначають її характер.

Сформовані уявлення будуть створювати людині завади й управлятимуть нею протягом усього життя. Людські уявлення зазвичай егоїстичні чи навіть ще гірші, тому вони будуть породжувати розумову карму, і тоді людиною керуватиме ще й ця карма. Людиною має керувати Чжу-юаньшень (головна душа). Коли Чжу-юаньшень стає слабким і його замінюють такі уявлення, це означає, що ви безумовно капітулювали та віддали своє життя під контроль цих речей.

Ви самі — це ваше початкове «я», яке є незмінним. Але людина схильна легко формувати уявлення, коли намагається щось зрозуміти, але ці уявлення — це

не вона сама. Якщо ви не сформували жодних уявлень, то, розглядаючи будь-яке питання, ваша думка базуватиметься на вашій добрій природі — це буде ваша істинна точка зору, і ви зможете вирішити це питання з позиції доброти. Чим більше проявлятиметься ваша справжня сутність, тим вищим ставатиме ваше мислення, тим ближчими ви будете до істини, і тим більше ваші думки проявлятимуть початкову добру природу. Коли тіло людини формувалося на мікроскопічному рівні, у вкрай мікроскопічні частинки матерії вже було закладено справжню природу людини, і вона не може змінитися. Коли ламаються рамки мислення, тоді легко побачити свою добру вдачу, темперамент, характер і особливості, які становлять істинне «я».

Твій Чжу-юаньшень не може зазнати змін через те, що в тебе формуються якісь уявлення. Природа Чжу-юаньшень у такому разі не змінюється. Але може статися так, що через різні людські уявлення та різноманітну карму первісна природа людини буде повністю заблокована, закрита, оповита цими речами й перестане виявлятися. Але змінитися вона не може. Це тому, що карма не містить такої тонкої матерії. Карма породжується серед звичайних людей і тому є матерією звичайних людей. Вона не може торкнутися таких мікроскопічних речей. Під час створення людського життя використовуються надзвичайно мікроскопічні форми матерії, тому карма не може змішатися з початковою природою. Просто людська природа стає повністю заблокованою. Початкова природа має свій погляд на речі та явища. Якщо ви справді зможете з коренем видалити уявлення, сформовані після народження, і почнете знову оцінювати все своєю первісною природою, то це й буде річ, яка походить із місця, звідки ви прийшли, це й будуть ваші початкові уявлення, тобто такі уявлення, які ви сформували в тому місці, де народилися початково. Але знищити набуті уявлення дуже важко — це і є вдосконалення.

На різних рівнях Закон проявляється по-різному. Візьмемо для прикладу якийсь один рівень — там існують відповідні прояви Закону. Якщо ваше життя народилося на цьому рівні, то ваші уявлення відповідатимуть Законові цього рівня. Коли ваша справжня первісна природа знову проявиться, вона й буде

вашим критерієм оцінки речей і явищ, ось такий критерій і буде проявом вашого справжнього життя.

Карма не керується критерієм «Чжень-Шань-Жень». Вона керується тими уявленнями та нормами, які людина використовувала в той час, коли створила цю карму. Карма може зробити тебе так званою «розумною» або «досвідченою» людиною. Тут може відігравати роль і створена людиною в ході вдосконалення різного роду розумова карма, вона також може заважати людині вдосконалюватись. Якби не було перешкод з боку карми, то вдосконалюватись було б дуже легко. Якщо, наприклад, така карма сформувалася в період останніх кількох років, за нинішніх моральних стандартів, то вона, відповідно, оцінюватиме все саме за критеріями, прийнятими в цей час. Якщо таких речей сформувалося багато, то людина все подальше життя віддасть під їх контроль. Коли ці сформовані уявлення вважатимуть якісь речі хорошими, якісь речі поганими, то людина також уважатиме їх такими, думатиме, що робити треба так-то і так-то, однак це вже не думки самої цієї людини. Її справжнє «я» вже повністю оточили та закрили набуті недобрі уявлення. Вона вже втратила свої справжні критерії оцінки доброго та поганого.

Уявлення формуються в мозку, у мисленні. А розумова карма, яку породжують уявлення, є грудкою карми, яка формується на голові людини. Чи є там якісь добрі думки? У вченні Шак'ямуні говориться, що тільки-но з'являється думка, одразу виникає карма. Насправді так звані «добрі думки» сприймаються інакше, якщо оцінювати їх за вищими критеріями або за принципами «Чжень, Шань, Жень», які є ще вищими стандартами.

Це означає, що звичайні люди, які живуть у цьому світі, не здатні знайти самих себе. Уявлення керують людиною не лише одне життя, а навіть довший період. Лише коли зможеш змінити себе, їх можна буде усунути. Інакше вони керуватимуть тобою без упину. Коли ці уявлення стають дедалі сильнішими, справжнє «я» людини дійсно поступово зникає. Зараз кажуть, що карма всюди вирує та клекоче — так багато її вже накопичилося. Подивіться на звичайних

людей — вони навіть не знають, що вони роблять цілими днями та для чого живуть!

Люди різні, вони мають різну природну основу, різну здатність усвідомлення; саме про це йдеться. Деякі можуть усвідомити. Це означає, що їхня природа Будди може знову проявитися, і вони ще мають надію. Деякі люди не можуть усвідомити. Це означає, що вони надто глибоко «заховалися» у свої набуті думки та уявлення і вже не мають надії.

Не вдосконалюючись у Дао, перебувати в Дао

«Удосконалення» здобуло свою назву саме тому, що є певний метод удосконалення, шлях, яким можна іти. У минулому був такий вислів: «Людина не вдосконалюється в Дао, але вже перебуває в Дао». Дотримуючись принципів маленьких Дао, така людина звертає увагу на «недіяння» та «порожнечу». Живучи в цьому світі, вона в усьому діє відповідно до природного плину речей. Вона не бореться зі світом: «Те, що я маю отримати, буде моїм, а те, чого я не маю отримати, мені й не потрібно». Така людина не використовує звичайну форму вдосконалення. Ба більше, вона навіть нічого не знає про вдосконалення. Але є вчитель, який про неї дбає. Така людина рідко конфліктує з іншими. Саме такий випадок і називали в минулому «Не вдосконалюючись у Дао, перебувати в Дао». Проста людина також може досягти стану відсутності будь-яких прагнень. Але така людина наприкінці не набуде Плоду Вдосконалення. Вона не може отримати Гун, а може лише нескінченно накопичувати Де. Вона збере дуже багато Де. Водночас багато людей завдаватимуть їй шкоди. Бути гарною людиною дуже важко. За таких обставин вона збиратиме дедалі більше Де. Якщо ж вона захоче вдосконалюватися, то, звісно, зможе перетворити своє Де на великий Гун. А якщо не захоче, то в наступному житті на неї чекатиме щаслива доля: вона стане великим чиновником або сильно розбагатіє. Звичайно, більшість людей, які не вдосконалюються в Дао, але вже перебувають у Дао, мають особливе походження і про них хтось піклується. Хоча така людина не вдосконалюється

в Дао, але її думки, духовна сфера перебувають у Дао. А отже, у майбутньому вона зможе повернутися у своє початкове місце. Така людина не вдосконалюється в Дао, але вже його досягла. Хтось еволюціонує їй Гун, хоча сама вона про це не знає. У її житті безліч бід та нещасть. Страждаючи, вона погашає кармічні борги. Її Сіньсін поступово підвищується протягом усього її життя, але сама вона цього не усвідомлює. Вона постійно перебуває в такому стані. Усі такі люди мають особливе походження. Звичайній людині дуже важко так чинити.

Конфуцій залишив людям спосіб людської поведінки — «вчення про середину». Те, чого навчав Лаоцзи, — це спосіб удосконалення. Але китайці фактично поєднали конфуціанську ідеологію з даоською. А починаючи з династії Сун до них додалася ще буддійська ідеологія. Відтак, буддійська ідеологія змінилася до невпізнанності. Після династії Сун буддизм увібрав у себе багато речей із китайського конфуціанства, як-от синівська шанобливість тощо. Насправді в буддійській школі таких речей немає. Буддисти дуже легко ставляться до світських речей. Вони вважають, що людина живе в цьому світі, перероджуючись із життя в життя, і хто знає, скільки вона мала батьків. Потрібно відкинути всі ці пристрасті, удосконалюватися з чистим серцем і тільки тоді можна досягти Повної Досконалості. Усі ці речі є пристрастями. Коли до буддизму додалася конфуціанська ідеологія, постала проблема пристрасті до родинних почуттів.

Розповідь про те, як людину створили з глини

Людина перебуває на найнижчому рівні, а вище йдуть Небеса за Небесами. Татхагата — це назва рівня. Ісус, а також Лаоцзи, належать до рівня Татхагати. На своєму рівні вони можуть бачити тільки те, що перебуває нижче від них; те, що трохи вище від них, вони бачать зовсім трохи. А речей ще вищих рівнів вони взагалі не бачать. Їхній рівень і визначає величину їхньої мудрості.

Знання про те, що людину створили з глини, передав Ісусові той, кого він уважав своїм Господом, він і сказав, що Бог створив людину з глини. Але чи мав він на увазі глину, про яку знають звичайні люди? Ні, це була глина не зі світу звичайних людей. Матерія простору високого рівня, зокрема земля, — це більш мікроскопічна, високоенергетична матерія. Коли ж було створено згадану ним людину? Чи сталося це до того, як на Землі виникла цивілізація, або в якийсь інший період? Справді існувала така легенда в минулому, і Ісус розповів її людям, сказавши, що Бог створив людину з глини.

Насправді це не була глина нашого світу. Глина в тому світі є живою, і будь-який предмет, принесений із того світу сюди, буде чимось схожим на Гун. Тобто мається на увазі, що людину було створено в тому світі. У Небожителів шкіра тонкіша й ніжніша за ту, що мають люди в нашому світі. Це пов'язано з тим, що вони, на відміну від людей на цьому рівні, не мають фізичних клітин, їхнє тіло складається з більш тонких субстанцій. Коли їх відправили в цей простір звичайних людей, то виявилось, що вони такі самі, як люди. Просто їхня зовнішність була дуже гарною, вони були на вигляд більш ніжними та витонченими. Це означає, що людині необхідно було додати більший шар клітинної матерії. Ось так людина й набула свого нинішнього вигляду.

Небожителі теж мають тіло, і коли вони прилітають у наш світ, то мають такий самий вигляд, як і ми. Під великими горами в Китаї поховані тіла Небожителів. Коли вони померли, тіла деяких із них було поховано під цими горами. Вони на вигляд майже такі самі, як ми. Це відрізняється від того, що написано у священних писаннях. Адже, коли Ісус перебував у цьому світі, він не залишив жодних писань. Записи склали його послідовники відповідно до умов того часу. Будда Шак'ямуні також не залишив після себе жодних канонів. Їх через певний час написали його послідовники. Тож коли ті учні чули його слова, вони не розуміли, що він мав на увазі, про яких людей він говорив, і якого історичного періоду це стосувалося.

Ісус сказав, що людину створено з глини. Звичайні люди можуть подумати: «Але ж наше тіло не складається з глини». Насправді глина дуже високого рівня краща за наше фізичне тіло, адже що вищий рівень, то річ красивіша.

У дуже далекому минулому, коли ще не було людей низького рівня, нагорі, в іншому просторі створили людину. Там, якщо хочеш щось утворити, це відразу ж набуває форми. Можна за бажанням створювати будь-які речі, можна просто провести пальцем у повітрі, і річ сформується. Але це йдеться про інший простір. У минулому говорили про створення світу, про формування якогось рівня Неба, у буддійських канонах ще йдеться про створення Всесвіту — усе це є проявом могутності Будди. З погляду Будди, хороша, добра чи зла карма — усе це «карма» або «дія». Тобто всі ці речі створив Будда.

Будда, який має велику могутність, дійсно за мить може створити один рівень Неба. І до того ж чим вищий його рівень, тим прекрасніший світ він може створити. І йому зовсім не потрібно рухати руками, достатньо лише відкрити вуста, вимовити це, і все буде зроблено. А для Будди ще вищого рівня достатньо однієї думки — подумав і все готово. Будди, рівень яких вищий за Татхагату, не можуть втручатися в справи простих людей, оскільки один рух їхньої думки відразу спричинить зміни на всій Землі. Будди Татхагати самі безпосередньо не керують людськими справами. Вони просто дають вказівки, а безпосередню роботу виконують Бодхісатви.

Обмеженість сучасної науки та велич Закону Будди

З учення Будди Шак'ямуні люди вже мали можливість відчутти глибину Закону Будди. Насправді це дещо навіть більш незвичайне. Будда Шак'ямуні, перебуваючи на своєму рівні, передавав Закон Татхагати, але навіть такий Закон здається звичайним людям дуже високим. У минулому лише Татхагата міг називатися Буддою. Ні Бодхісатви, ні Архати не вважалися Буддами. Вони ще не досягли такого ступеня. Тому раніше, коли згадували Будду, то мали на увазі Татхагату. Однак Татхагата не є найвищим статусом — у Всесвіті це насправді найнижчий рівень Будди. Керувати справами звичайних людей можуть лише Будди, які перебувають на найнижчому рівні. Будди вкрай високого рівня не можуть цього робити, оскільки, щойно вони відкриють вуста, на Землі відразу відбудуться зміни. Хіба можна таке допустити? Тому вони не опікуються людськими справами. Отже, тільки Татхагати беруть на себе таку

відповідальність. Але й Татхагати не роблять це безпосередньо. Справи порятунку людей реалізують Бодхісатви. Тому підвищитися до рівня Татхагати — це вже надзвичайне досягнення.

Коли Татхагата дивиться в бік мікроскопічності, то в одній піщинці вже може побачити три тисячі світів. У вченні Будди Шак'ямуні згадується про три тисячі світів. Він говорив, що в Чумацькому шляху існує три тисячі планет, подібних до Землі, де живуть схожі на нас люди. Насправді таких планет набагато більше. Він також казав, що й в одній піщинці існує три тисячі світів. Тобто в одній піщинці є три тисячі світів, які схожі на світ, у якому живе людство. Це просто неймовірно. Людина, яка має відкрите небесне око, може побачити речі в збільшеному вигляді. Отже, Будда вже міг побачити дуже мікроскопічні речі. Однак подумаймо: якщо в одній піщинці є три тисячі світів, то чи не існують там так само свої моря та річки? Тоді чи є ще три тисячі світів у піщинках цих річок? Будда Шак'ямуні не побачив первинних частинок, тому й сказав: «Усесвіт нескінченно малий», — тобто він не міг побачити першоджерельної матерії.

Сучасна фізика може пізнати лише те, що молекули складаються з атомів, а атом складається з ядра та електронів. У більш мікроскопічному стані існують кварки та нейтрино. Що далі, люди вже не знають, це межа досліджень. Яку первинну матерію можна буде побачити, якщо просуватися далі в мікроскопічність? Навіть кварки та нейтрино вже не можна побачити в мікроскоп. Про їх існування зараз можна дізнатися лише за допомогою інших інструментів. Про ще більш дрібні частинки годі й казати — людські технології дуже далекі від того, щоб їх виявити. Люди вважають, що в макрокосмі найбільшими об'єктами є зірки. Але Будда Шак'ямуні дивився на це інакше. Він бачив дуже великі речі. Він виявив, що зірки — це не найбільші об'єкти. Дивлячись у бік макросвіту, він не міг побачити його меж, тому наприкінці сказав: «Усесвіт нескінченно великий». Його слова «Усесвіт нескінченно великий і нескінченно малий» означають, що він не міг побачити ні зовнішніх кордонів Усесвіту, ні найменших його частинок.

Живі істоти складні, і структура Всесвіту також надзвичайно складна. Людські знання в процесі розвитку науки вже сягнули своєї межі. А оскільки вони сягнули межі, то стали стримувати подальший розвиток людської науки. Наприклад, багато великих учених розробили безліч визначень у галузі фізики та хімії. У межах цих визначень усе, що вони кажуть, є правильним, і на ці речі

можна спиратися під час наукових досліджень. Проте принципи підвищуються на кожному рівні. Коли ви перевершите визначення тих учених, то виявите, що встановлені ними визначення лише обмежують людей.

Те саме відбувається із сучасною наукою. Хтось дав визначення науці, і тому наукою називається лише те, що розвивається відповідно до цього визначення. Доки ви не вийшли за ці рамки, усі вважають, що це наука. Якщо ж ви вийдете за рамки цього визначення, то виявите, що воно стримує подальший розвиток людства. Наука заперечує те, чого не можна торкнутися, і те, чого не можна побачити, тобто обмеження дуже значні. Будди, Даоси й Просвітлені, про яких ми говоримо, невловимі та невидимі для людей, вони існують в інших просторах. Чи вважалося б їх існування науково доведеним, якби їх виявили за допомогою нинішніх наукових методів? Так, звісно! Але на Заході науці вже дали певне визначення, і тепер усе те, чого сучасна наука не може пояснити, відносять до теології чи релігії. Вона не наважується визнавати такі речі.

Західна наука дійшла до своєї межі. Система Будди вважає, що всі явища та речі проходять через стадії формування, стабільності та занепаду. Формування означає, що щось набуло своєї форми. Стабільність означає збереження в певному стані. Європейська наука неспроможна більше розвиватися в межах цих установлених нею визначень. Речі, відкриті внаслідок подальших досліджень, уже не вписуються в ці наукові рамки, тому їх відносять до галузі теології чи релігії. Насправді хіба не можна назвати наукою ті дослідження, які, за допомогою сучасних наукових методів і технічних засобів, виявляють речі за межами сфери знань сучасної науки, пізнають щось невловиме й невидиме? Але визначення науки вже давно жорстко встановлено, і все, що виходить за його межі, категорично заперечується. Тому вона більше не може розвиватись.

Деякі вчені, що, як вважається, досягли великих успіхів у якійсь галузі знань, дали багато визначень. Ньютон і Ейнштейн, за мірками людей, досягли неймовірних висот і проникли в набагато глибші сфери знань, аніж звичайні люди. Визначення, які вони розробили, а також їхня наукова спадщина — це джерело цінних знань. Проте будь-яке дослідження чи пізнання, що базуються на їхніх теоріях, повинні спиратися на певні закономірності. Якщо наступні покоління розвиватимуться виключно в рамках мислення цих науковців, то ніколи не зможуть перевершити їхні знання й досягти нового прориву.

Коли хтось робить відкриття або винахід, який виходить за межі встановлених раніше наукових визначень, він виявить, що ті визначення обмежують людей. Це тому, що на ще вищому рівні існує вище розуміння та вищі принципи. Візьмемо, наприклад, знання про матерію. У минулому люди вважали, що найменшою частинкою матерії є атомне ядро. Але зараз люди вже так не вважають. Вони виявили кварки й нейтрино. Тобто люди безперервно поглиблюють свої знання про ці речі. Потім створюється чергове визначення, і коли хтось робить нове відкриття, то це визначення знову відіграє роль обмеження. Ось так і відбувається. Насправді визначення часто обмежують людей.

Ейнштейн був неординарною людиною. Він виявив, що речі, яких навчає релігія і навіть теологія, є правильними. Те, як люди розуміють матеріальний світ, обмежується сферою людських знань. Це стосується й нинішніх наукових визначень. Якби люди по-справжньому продовжували дослідження й свій розвиток, то виявили б, що релігія каже правильно. Інакше кажучи, живі істоти, що існують на вищому ніж люди рівні, мають науку й технології більш високого рівня. Їхнє розуміння світу на базі їхньої науки й техніки перевершує знання простих людей. Тому Ейнштейн, досягнувши вершини людських знань у науці й техніці, у ході подальших досліджень виявив, що все, чого вчить релігія, — це правда. Останнім часом багато вчених та філософів — люди, які мають значні досягнення, — урешті-решт звернулися до релігії. А ті люди, чиї погляди стали закостенілими через обмеження сучасної науки та сліпу віру в неї, навпаки, сприймають ці речі як феодальні забобони.

«Усі шляхи зводяться до одного»

Вираз «Усі шляхи зводяться до одного» зазвичай використовують у контексті одного конкретного шляху вдосконалення. У даоській школі говориться, що існує три тисячі шістсот методів удосконалення, і кожен може привести до осягнення Дао. Буддійська школа стверджує, що є вісімдесят чотири тисячі практик, за допомогою яких можна досягти статусу Будди. Але це зовсім не

означає, що можна поєднати кілька релігій і практикувати їх одночасно. Як люди можуть знати про справи на Небі? Це буде повний хаос.

У старому Китаї було таке собі «Їгуаньдао» («Усепроникне Дао»). Коли воно з'явилося наприкінці династії Цін, то об'єднувало в собі п'ять релігій. Це була єретична релігія, і з моменту її виникнення за династії Цін її весь час прагнули знищити. Імператор Великої Цін намагався її викорінити. У початковий період Китайської республіки Національна партія (Гоміньдан) також намагалася її знищити. Багато її членів було розстріляно. Коли до влади прийшла компартія, їх також масово знищували. Чому це відбувалося? Насправді все, що відбувається в людському суспільстві, не є випадковим. Просто розвиток історії слідує за змінами Небесних світил. Тому все, що відбувається в суспільстві, не є наслідком спонтанного бажання якоїсь людини. Інакше кажучи, знищували «Їгуаньдао» не звичайні люди — це була воля Неба. Вищі живі істоти хотіли знищити цей рух і не дозволяли йому існувати. Так зване «об'єднання п'яти релігій» було актом серйозного підриву Закону. Це був прояв демонічного втручання в суспільство звичайних людей.

Навіть Юаньши Тяньцзунь та Будда Шак'ямуні не наважувалися об'єднувати буддизм і даосизм. Це зовсім неможливо! Навіть у самому буддизмі йдеться про те, що не можна змішувати практики вдосконалення. Наприклад, ті, хто вдосконалюється за школою Чистої Землі, не можуть практикувати ще школу Чань. Ці дві школи не можна змішувати. А ті, хто практикує школу Чань, не можуть одночасно практикувати школу Тяньтай або Хуаянь. Не можна вдосконалюватись, змішуючи різні практики. Чому? Тому що еволюція Гун надзвичайно складна. Ти маєш лише одне тіло. Можна порівняти тебе із сировиною, яку завантажують в обробну машину. Ця машина виробляє твій Гун. Усе має бути дуже ретельно для тебе сплановано: і метод, за допомогою якого тебе рятують; і те, як тобі робити кожен крок, і всілякі форми вироблення Гун. Але якщо на півдорозі тебе помістять в іншу обробну машину, що із цього вийде? Хіба ти все ще зможеш удосконалюватись? Скажи, на що ти перетворишся? Це буде повний хаос, ти перетворишся на купу відходів.

Багато людей не можуть досягти прогресу у своїй практиці саме через те, що вони поєднують різні методи. Справжній сенс слів Будди Шак'ямуні про відданість одній школі полягає в тому, що не можна практикувати, змішуючи різні системи вдосконалення. Пізніше люди стали неправильно розуміти вираз про відданість тільки одній школі, його значення змінилося. Категорично не можна змішувати різні практики. Їгуаньдао об'єднує в собі п'ять релігій — але Закони Неба забороняють це робити. Наразі це вчення знову з'явилося в Тайвані. У період занепаду Закону ніхто не втручається в такі справи, тому що в цей період ніхто вже не переймається людьми. Люди дедалі більше псуються, тому всі вже опустили руки, не дбають про людей і не рятують їх. Зараз ті, хто вірить у Будду та поклоняється йому, роблять це не з бажання старанно вдосконалюватись, а для того, щоб розбагатіти чи позбутися лих. Ось до чого вже дійшло.

Люди досі вважають, що те, чого вчить Їгуаньдао, є правильним. Насправді дуже важливо, які думки мають удосконалювальники, а також релігійні люди. Оскільки деякі системи вдосконалення повністю спираються на віру й не містять у собі жодних методів практики, то коли у вашу свідомість домішуються інші речі, це вносить безлад у те, що ви вдосконалюєте. Там початково немає жодних рухів тіла. Ба більше, у світі людей усюди демони, які руйнують людство! Хіба в людському серці не міститься доброта? Ось демони й руйнують її, щоб люди не змогли досягти Досконалості.

Школа Чань впадає в крайність

Є два типи людей: одні схильні впадати в крайнощі, інші дотримуються середини. Школа Чань (Цзен) від початку впадала в крайність і не може вважатися системою вдосконалення. Здавна точилися суперечки щодо вдосконалення в школі Чань. Хоча деякі й практикували метод школи Чань, але насправді вони перебували під заступництвом Будди Шак'ямуні, оскільки мали бажання вдосконалюватися в досягненні статусу Будди й прагнули доброти. Сама ж Чань не є окремою системою. Адже Бодхидхарма не має свого власного

Небесного Царства, тому він не може рятувати людей. За часів Бодхидхарми патріархом буддизму вважався Будда Шак'ямуні. Хоча Бодхидхарма й заснував школу Чань, він усе ж таки вважався учнем Будди Шак'ямуні у двадцять восьмому поколінні й дуже його шанував. Основне, що він усвідомив із теорії Будди Шак'ямуні, — це принцип «порожнечі», який не виходив за межі буддійського вчення. Згодом школа Чань почала поступово занепадати. Наступні покоління стали розглядати вчення Бодхидхарми як незалежний шлях удосконалення, до того ж почали сприймати його як найвищий шлях. Але це не найвищий шлях. Насправді школа Чань занепадала з кожним поколінням. Та й сам Бодхидхарма говорив, що його вчення зможе проіснувати лише до шостого покоління.

Бодхидхарма надавав великого значення доктрині Будди Шак'ямуні про «порожнечу» і дуже шанував Будду Шак'ямуні. Він був відомий як учень Шак'ямуні у двадцять восьмому поколінні. Однак наступні покоління впали в повну крайність. Унаслідок цього школа Чань зіпсувалася. Її послідовники фактично прирівняли Бодхидхарму до Будди Шак'ямуні й почали поклонятися Бодхидхармі, сприймаючи його теорії як беззаперечно правильні принципи Будди. По суті, це означало, що вони збилися зі шляху.

У своєму вдосконаленні Бодхидхарма досяг досить низького статусу. У ті роки він досяг лише рівня Архата. Тобто він був просто Архатом. Наскільки багато він міг знати? Наприкінці він не досяг рівня Татхагати. Наскільки ж далекий його рівень був від рівня Будди Шак'ямуні! Тому вчення Бодхидхарми є дуже близьким до філософії звичайних людей, і їм дуже легко прийняти його теорію. Особливо тим, хто сприймає релігію як різновид філософії чи політики. Ті, хто досліджує та вивчає буддизм як галузь знань, як філософію, найбільш схильні приймати його теорію. Вона дуже схожа на філософію пересічних людей.

На високому рівні існують Будди. Однак, згідно зі вченням школи Чань, хоч скільки вдосконалюєшся, усе стає дедалі більш порожнім. У своєму вдосконаленні вони не визнають навіть існування людей. Перед ними живі видимі люди, а вони не визнають цього факту. Вони у своєму розумінні поступаються навіть звичайним людям із поганою здатністю розуміння, які

кажуть: «Якщо побачу, то повірю; якщо не побачу, то не повірю». Послідовники Чань відмовляються визнавати навіть те, що бачать. Навіщо тоді жити? Навіщо розплющувати очі? Заплющ очі, не потрібно спати, не потрібно стояти... Адже нічого не існує. Це й говорить про те, що вони впали в крайність. Бодхидхарма казав, що його Закон буде поширюватись лише протягом шести поколінь. А зараз люди досі чіпляються за цю теорію, якої фактично не існує, і це дуже безглуздо. Вони зайшли в глухий кут. Вони заперечують і себе, і Будд. Можливо, вони заперечують і цю Землю? Якщо заперечуєш своє існування, то навіщо мати ім'я? Навіщо їсти? Можна просто цілими днями голодувати, не звертати уваги на час, не слухати звуки...

Так чи інакше, вони запевняють, що нічого немає. Хіба це не дискредитує Будду Шак'ямуні? Якщо Будда Шак'ямуні нічого не проповідував, то що він робив протягом сорока дев'яти років? Чи знають вони справжнє значення порожнечі, про яку говорив Будда Шак'ямуні? Коли Будда Шак'ямуні сказав, що не залишив після себе ніякого Закону, він мав на увазі, що насправді не проповідував методу вдосконалення та Закону Всесвіту. Він передав лише речі на своєму рівні. Він залишив звичайним людям Закон Татхагати, зокрема свій досвід удосконалення, а також здобуті ним уроки. Закон, який дійсно залишив Будда Шак'ямуні за свого життя, — це заповіді. Крім цього, він ще викладав деяке розуміння на різних рівнях, що також було свого роду Законом. Але Будда Шак'ямуні не хотів обмежувати інших своїм рівнем і тому сказав: «За все своє життя я не навчав ніякого Закону». Він сказав це, бо знав, що проповідуваний ним Закон не є найвищим. Татхагата — це Будда, але не найвищого рівня. Закон Будди безкрай. Практикувальник не повинен обмежуватись Законом Татхагати. Людина з видатними вродженими якостями може шляхом удосконалення досягти ще вищого рівня, де зможе здобути більш глибоке розуміння й побачити більш високі прояви Закону.

Рівні в процесі вдосконалення

Деякі практикувальники можуть знати, якого рівня вони досягли. Однак не кожний може знати свій рівень. Більшість удосконалювальників дізнаються про це тільки після досягнення Прозріння або коли досягнуть високих рівнів за межами Людського Закону. Ті, хто здатний знати свій рівень, можуть визначити його за кольором Гун, який випромінює тіло. Тобто вони можуть визначити його або за стовпом Гун, або за Гун, що виходить із тіла. Коли людина вдосконалюється за Людським Законом, спочатку в неї з'являється Гун червоного кольору; коли вона підвищиться в удосконаленні, він стає помаранчевим, потім жовтим, зеленим тощо. Усього дев'ять кольорів: червоний, оранжевий, жовтий, зелений, блакитний, синій, фіолетовий, кольоровий та безбарвний. Достатньо одного погляду, щоб сказати, на якому ти рівні. Якщо досягнеш стану прозорого тіла й продовжиш удосконалення, то вже вийдеш за межі вдосконалення за Людським Законом. Тобто ти вже отримаєш Плід Удосконалення й розпочнеш практику на рівні Закону Архата початкового рівня. Удосконалення в Надлюдському Законі означає, що ти вже перевищив Три Сфери й більше не перебуваєш у циклі перероджень серед звичайних людей. Якщо, досягнувши цієї стадії, закінчиш своє вдосконалення, то станеш Архатом. А якщо далі продовжиш удосконалення, то досягнеш рівня Архата Істинного Плоду, і цей рівень також має свої кольори. Але на тому рівні червоний, помаранчевий, жовтий, зелений, блакитний, синій та фіолетовий кольори вже відрізняються від тих, які проявлялися під час удосконалення за Людським Законом. Під час практики в Людському Законі кольори дуже густі, як фарби звичайних людей. А на рівні Архата червоний, помаранчевий, жовтий, зелений, блакитний, синій, фіолетовий, кольоровий та безбарвний є прозорими. На більш високому рівні вдосконалення проявляються ті самі дев'ять кольорів, але вони ще більш прозорі, тонкі й прекрасні. І так повторюється знову й знову. Таким чином можна побачити, якого рівня людина досягла в удосконаленні.

Однак людям не дозволяється цього бачити. Звичайним людям не дають ясно це бачити, адже існує питання про усвідомлення! Якщо речі, які вироблені в

людському тілі за допомогою вдосконалення, виявлятимуться на поверхні, то що тут усвідомлювати? Усі люди б захотіли вдосконалюватись. Усі б практикували. Хто б не захотів учитися? Стало б очевидно, що все це правда. Навіть усі люди, які скоїли непростимі, жахливі злочини, захотіли б учитися. Тоді не потрібно було б нічого усвідомлювати самому. У такому разі неможливо було б удосконалюватись. Хтось каже: «Якщо я все побачу своїми очима, тоді й учитимуся». Так не годиться. Якщо він бачить усе дуже ясно, то однозначно не зможе вдосконалюватись. Йому більше не дозволять цього, тому що вдосконалення передбачає, що людина повинна вийти зі стану омани, спираючись на усвідомлення. Якщо людина на 100% досягла Прозріння й може все бачити, то втратить можливість удосконалюватися. Чому? Тому що якщо вона продовжить удосконалення в такому стані, то це вже не буде зараховуватись. Адже вона побачить, що все це правда. Побачить кармічні взаємозв'язки, які стоять за конфліктами між людьми. Побачить, як кривдник віддає Де тому, кого він кривдить. Повністю побачить істинну картину, і тоді, звісно, піде вдосконалюватись. Але хіба це можна буде вважати вдосконаленням? Це б означало, що ти просто отримав усе в готовому вигляді. У такому разі ти не зможеш позбутися пристрастей звичайних людей.

Коли людина в ході конфліктів позбавляється пристрастей звичайної людини, вона повинна сама все усвідомлювати. Якщо вона все ясно бачить, це не називається вдосконаленням. Чому Буддам важко піднятися на ще вищий рівень? Тому що в них не буває конфліктів і вони можуть усе бачити. Як їм удосконалюватись? Їм важко це робити, тому всі вони хотіли б прийти у світ звичайних людей, щоб удосконалюватись. Тільки коли вдосконалюєшся в омані, можна швидко підвищуватись. Можливо, деякі в процесі вдосконалення можуть щось побачити, але, звісно, ясно бачити їм не дозволяється.

Весь процес удосконалення людини від початку й до кінця пронизаний необхідністю усвідомлення, удосконалення в стані омани. На Заході наголошують на вірі, від початку й до кінця має бути сильна віра. Без віри ні про що інше не може бути й мови. Тільки коли ти маєш віру, тобі дозволять відчуті існування Бога. Коли хтось сповідається перед образом Ісуса, то відчуває, що

Ісус ніби справді його слухає, ніби хтось справді відповідає на його запитання. Це західний шлях удосконалення. Релігійна віра — це один із видів удосконалення. Ісус приймав своїх послідовників у Небесне Царство, але якщо в тілі людини немає Гун, немає енергії, то вона не може піднятися на Небеса. Крім того, через погані думки, сформовані в суспільстві, і карму в тілі властивість Усесвіту на високому рівні обмежуватиме людину. У дуже поганій людини, якби вона піднялася на Небеса, повністю розтанули б і тіло, і душа, нічого б не залишилося. Це було б жахливо. Тобто без Гун нічого не вийде. Тому, коли людина посилює свою віру, сповідається, безперервно підвищує себе й стає гарною людиною, на тій стороні їй розвивають Гун. Хоча в неї росте Гун, але їй не кажуть про це, тому що на Заході навчають лише того, як бути гарною людиною, і не говорять про Гун. Те саме відбувається з буддистськими ченцями. Вони не роблять жодних вправ, але чому в них росте Гун? У них відбуваються такі самі процеси, просто їм про це не кажуть.

Будди та Даоси

У системі Дао вдосконалюються на самоті. Даоської релігії не мало існувати. Насправді даоська релігія є продуктом реформи, що відбулася в новітній історії. Її ніколи не існувало в жодній доісторичній епосі. Причина полягає в тому, що в системі Дао не надають значення порятунку всіх живих істот, а вчать удосконалюватися самотньо, практикувати в спокої. Отже, система Дао усвідомила Істину. Інакше кажучи, з властивості Всесвіту «Істина-Доброта-Терпіння» даоси у своєму вдосконаленні цілеспрямовано намагаються досягнути Істину. Вони вдосконалюються в Істині, виховують свій характер, повертаючись у такий спосіб до своїх джерел, до своєї початкової природи. У системі Дао надають значення вдосконаленню в тиші, у спокої, і тому вони не мають бажання рятувати всіх живих істот. Закінчивши вдосконалення, даоси стають Небожителями-мандрівниками. На Небесах також існують гори та ріки, вони можуть знайти на Небі якусь гору та оселитися там. Насправді причина, з якої виник даосизм, — це пристрасті звичайних людей. Люди дуже люблять об'єднуватися й робити щось разом. Оскільки всі мають прагнення до слави та вигоди, то легко з'являються подібні речі.

Фактично даоської релігії не існує. Даоси вчать своїх послідовників удосконалюватися на самоті. Хоча даосизм усе ж було створено, і там з'явилося багато учнів, але не всі з них можуть здобути справжні знання. Учителю вибере відповідного учня та навчить його справжніх речей. Якщо ж не знайде такого учня, то просто буде спокійно й безтурботно жити, робитиме те, що йому подобається. Він уже знайшов Дао і досяг істинної Свободи.

Система Будди — це система Будди, а система Дао — це система Дао. Їх об'єднання неприпустиме. Однак те, що ми практикуємо, дійсно дуже велике. Наша практика спирається на весь Усесвіт і містить усе. В основі нашої школи лежить система Будди. Наші основні принципи та особливості належать до системи Будди. Але цей Фа перевершує і систему Будди, і систему Дао. На різних рівнях існує своє розуміння, на різних рівнях існують різні прояви. Ті, хто перебуває у світі Фалунь, мають своє пізнання, а ті, хто перебуває на більш високому рівні, мають більш високе розуміння. Відповідно, на ще вищому рівні існуватиме ще вище пізнання.

Також існують Початкові Пробуджені. Однак немає сенсу розповідати про це сучасним удосконалювальникам. Для них це незбагненно, вони не досягнуть такого рівня. Тому ми говоримо тільки про систему Будди та систему Дао. Недоцільно говорити про надто високе. Люди не здатні сприйняти це, та їм і не дозволяється про таке знати.

Коли рятують людей і навчають Закону, то не показують шоу

Марно говорити про істинний Закон ченцям, які хоч і вдосконалюються, але не відрізняються від звичайних людей, особливо ченцям, які не досягли Прозріння, оскільки вони нічого не знають. А ченців, що досягли Прозріння, не знайти в суспільстві — вони давно пішли в глибокі гори та дрімучі ліси. Усі вони про мене знають. Лише звичайні люди не знають. Багато вдосконалювальників високого рівня знають про мене. Іноді вони тихо приходять подивитися на мене та йдуть. Дехто приходить сказати кілька слів. Вони вдосконалюються в глухих горах і дрімучих лісах уже сотні чи тисячі років, але, попри це, не досягли значних висот у практиці. Це тому, що шлях, яким вони йдуть, досить тяжкий.

Вони вдосконалюються не за Великим Шляхом-Дао, а за маленькими стежками. Тому хоч вони й практикують дуже довго, але все ще не досягли Істинного Плоду. Однак, оскільки вони не живуть у суспільстві, їхні надздібності не замкнені, і вони можуть проявляти чудотворну силу. Людям, які вдосконалюються в суспільстві, зазвичай замикають великі надздібності, інакше вони могли б однією думкою перемістити цілий будинок. Такого не можна допустити. У жодному разі не можна руйнувати стан суспільства пересічних людей. Люди можуть подумати, що рівень удосконалення такої людини дуже високий. В очах звичайних людей той, хто може показати свої надздібності, є великим майстром. Усе, що демонструють на публіці майстри цігун, — це дрібні здібності та прийоми, неймовірно мізерні. Але пересічні люди вважають, що вони мають дуже високий рівень.

Я нічого не демонструю в процесі поширення Фа, бо це пов'язано з тією метою, з якою я почав поширювати Фа, і я дуже чітко пояснив її вам. Якби я навчав людей Фа і водночас показував шоу, то це був би лихий метод. У такому разі люди приходили б не для того, щоб послухати Фа, а щоб навчитися цих технік. Будда Шак'ямуні теж такого не робив. Лікувати можна, адже ти не бачиш, як саме це відбувається. Ти знаєш лише те, що тобі стало добре. А як саме сталося зцілення? Віриш чи ні — це тобі вирішувати. Хворий одужав: віриш чи ні? Той, хто спостерігав за цим збоку, теж не знає, чи тій людині досі щось болить, чи вона справді одужала. Тобто тут усе ще існує питання про усвідомлення, тому лікувати можна. Ісус і Будда Шак'ямуні свого часу також це робили. Тільки Лаоцзи не лікував. Він знав, що людський світ дуже небезпечний, тому поспішно написав «Трактат із п'яти тисяч слів» («Даодецзін»), пройшов через прикордонну заставу та вирушив на Захід.

Людське суспільство дуже складне. Подивіться на земну людину: можливо, вона прийшла сюди з якогось іншого простору, і Просвітлений із того простору все ще хоче піклуватися про неї. Усе залежить від того, чи зможе ця людина усвідомити. Якщо усвідомить, то зможе повернутися. Однак той Просвітлений також знає, що ця людина вже зіпсувалась, і що він уже нічого не зможе для неї зробити. Але водночас він не хоче кинути її. Коли Ісус прийшов рятувати людей,

ці Просвітлені вважали, що він втручається в їхні справи: «Ця людина моя, її потрібно врятувати до мого світу. Як ти можеш втручатися в справи нашої сфери?» Вони не могли цього стерпіти, і все саме через такі думки. Якщо замислитись, то це неправильно. Ісусові було байдуже, хто кому належить. Метою його приходу був порятунок людей. Він бачив, що всі живі істоти страждають, і хотів їх урятувати, хотів дати їм можливість піднятися на Небо. Як наслідок, Ісус зачепив багатьох Просвітлених різних просторів. Ця суперечність загострилася настільки, що позначилася на суспільстві пересічних людей. Це нагадувало конфлікт у людському суспільстві, тільки весь тягар ліг на плечі Ісуса. Сам Ісус не міг розв'язати вузол цієї суперечності. Єдиним виходом була смерть через розп'яття на хресті — тільки так він міг розвіяти їхні образи. Оскільки він позбувся фізичного тіла звичайної людини, уже ніхто більше не міг вимагати від нього відплати, і всі ці незліченні проблеми вирішилися. Саме тому й кажуть, що Ісус постраждав за всіх живих істот.

Будда Шак'ямуні, передаючи свій Закон, також зіткнувся з численними труднощами. Він вів безперервну боротьбу із сімома релігіями, які тоді поширювалися в Індії. У той час початковий брахманізм мав дуже сильні позиції в суспільстві. Урешті-решт Будда Шак'ямуні пішов, так і не досягнувши своєї справжньої мети щодо цього питання.

Лаоцзи написав свою книгу з п'яти тисяч слів і відразу пішов, залишивши всі турботи про своє вчення нащадкам. Але саме так і мало бути, такою була воля Неба. Даоську школу не можна було перетворювати на релігію. Створення даоської релігії було помилкою. Адже даоси надають значення самотньому вдосконаленню; вони вдосконалюються в Істині, у безмовності. Своє вчення вони передають єдиному обраному учневі. Оскільки вони самі обирають учня, то мають обрати достойного наступника. Вони не можуть запропонувати порятунок усім живим істотам. Та вони й не мають такого бажання. Вони вдосконалюються в Істині. Ви можете побачити, що в даоському храмі багато людей, але з них вибирають лише одного, і тільки йому буде передано істинні знання. Решта перебуває там просто для видимості. Отже, даоська школа не мала стати релігією. У минулому в ній завжди вдосконалювалися на самоті в горах.

Конфуцій навчав принципів людської поведінки, а не вдосконалення. Однак його ідеї принесли користь китайському народові. Його «вчення про середину» наставляє, як займати невразливу позицію. Оскільки все, що досягає своєї межі, неминуче перетворюється на протилежність, то якщо досягти вершини, потім, можливо, почнеш скочуватися вниз. У цьому сенсі якщо прагнути до «середини», то завжди можна перебувати в стабільному серединному стані. Як наслідок, і не підіймаєшся вгору, і не падаєш униз, тому ніколи не зазнаєш невдач. Будь-яка справа, доведена до краю, починає розвиватися в протилежному напрямку. Це стосується звичайних людей.

Глибоко в горах і в дрімучих лісах є безліч удосконалювальників, які були свідками всіх подій минулого. Вони також бачать і те, що відбудеться в майбутньому. Але ніхто з них не втручається в ці справи. Вони й не хочуть втручатися, бо знають, що ці події зумовлені зміною небесних світил, знають, що так і має бути. Той, хто йде проти волі Неба, отримає відплату. Тому вони не наважуються цього робити. Усі оспівують Юе Фея, але чому він не зміг урятувати династію Південна Сун? Адже армія Юе Фея була дуже потужною. Просто така була воля Неба. Юе Фей намагався зберегти династію Сун, але в нього нічого не виходило, тому що насправді він ішов проти волі Неба. Династії Сун судилося впасти, а він, попри Небесну волю, намагався її врятувати. Ось що я маю на увазі. Як то кажуть, «Людина планує, а Бог вирішує». Я не маю на увазі, що Юе Фей був поганим. Просто пояснюю цей принцип.

Те, що з погляду звичайних людей є правильним, необов'язково справді правильне. Нащадки завжди давали свою оцінку вчинкам тих чи інших імператорів — чи то Цінь Шихуану, чи імператору У-ді династії Хань тощо. Звичайні люди оцінюють усе зі свого погляду й через призму власних уявлень. Щось вони вважають добрим, а щось — поганим, але їхня оцінка необов'язково коректна. Ба більше, люди формують свої критерії оцінки хорошого і поганого на базі власних інтересів: «Якщо він добре до мене ставиться, я вважатиму його добрим. Якщо мені це вигідно, то скажу, що це добре». Насправді необов'язково так, як вони вважають. Єдиний критерій, за яким можна оцінити, що є добрим, а що поганим, — це властивість Усесвіту, це Закон. Він ніколи не зміниться, тому що це Істина Всесвіту, і це єдиний критерій оцінки доброго та

поганого. Цінь Шихуан убив багато людей і об'єднав Китай. Він знищив правителів багатьох царств, і всі його проклинали. Під його п'ятою опинилися правителі та народи багатьох держав, тому всі його ненавиділи та засуджували. Але всі судили про нього зі свого погляду. Об'єднання Китаю, яке він здійснив, було неминучим. Усе це було результатом зміни небесних світил. Якби він не керувався волею Неба, то не зміг би цього зробити, не зміг би об'єднати Китай. Отже, справи звичайних людей саме такі, які є. І ми, удосконалювальники, ніколи їх не коментуємо. Удосконалювальник не цікавиться політикою, інакше він був би політиканом, а не вдосконалювальником.

Коли людство проходить певний період свого існування, то накопичує дуже багато карми, починають процвітати всі десять зол. Карми стає так багато, що люди вже не спроможні самі за неї розплатитися. З життя в життя вони накопичили дуже багато карми, яку неможливо усунути, тому такі люди повинні зазнати знищення. Як відбувається знищення? З цією метою в суспільстві виникають малі лиха. Найзручнішим способом є війни. Так і чиниться історія.

Кожен імператор, засновник династії, мав войовничих духів, які спеціально приходили у світ, щоб захищати його та воювати за нього. Призначення цих войовничих духів полягало лише в цьому, тому самі ці імператори не отримували заслуг, так само як і не створювали карми. Вони просто виконували своє завдання. Минули незліченні покоління, а скільки людей не були введені в оману?

Будда рятує людей, а не благословляє

Буддійська школа ніколи не закликала людей прагнути до багатства. Оскільки причиною хвороб є карма, ця школа також не говорила людям і про те, як вилікуватись від хвороб та зміцнити здоров'я. У вченні Шак'ямуні йдеться про порятунок усіх живих істот. Під «порятунком» мається на увазі переправити людину зі світу, наповненого стражданнями, на «інший берег» — у нирвану. Так

навчав Будда Шак'ямуні. Інакше кажучи, можна потрапити до Небесного Царства. Те саме проповідував Ісус. Не можна сказати, хто з них вищий. Просто сучасні люди не можуть цього збагнути, вони кажуть, що Будда може благословити та захистити людей, може їх зцілити та зробити багатими; кажуть, що Великі Пробуджені мають безмежну силу й можуть урятувати людей. Звичайні люди помилково сприймають порятунок людей Буддою як благословення та захист. Тому вони просять Будду захистити їх від нещасть, допомогти їм розбагатіти, просять позбавити їх від хвороб тощо. Насправді Будда ніколи не піклується про подібні речі. Це спотворене розуміння, яке виникло в уявленнях сучасних зіпсованих людей, це і є мутація. У буддійських канонах немає такого змісту. Тому я часто порушую це питання й кажу: коли ти кланяєшся Будді, просиш допомогти тобі розбагатіти та запалюєш пахощі, Будда абсолютно не дбає про те, станеш ти багатим чи ні.

Хоча ви кланяєтеся Будді з такою метою, але його зовсім не турбує ваш матеріальний добробут — він, навпаки, наставляє вас позбутися жадібності. Якщо ви дійсно відчуваєте труднощі в повсякденному житті, він може надати вам деякі матеріальні зручності, але тільки для того, щоб гарантувати вашу безпеку. Будда ніколи не допоможе вам розбагатіти, якщо це вам не судилося. Щодо хвороб, Будда вважає, що вони спричинені кармою, створеною в попередніх життях. Буває й так, що хтось справді розбагатів після того, як поклонився Будді та попросив багатства. Насправді що це за багатство? На зображенні того Будди зовсім немає Будди. Там сидить псевдобудда, створений поклонінням людей. Або ж там може перебувати дух лисиці, змії, тхора або інші хаотичні речі. Вони допоможуть тобі розбагатіти, бо ти вклонявся їм і просив про це. Однак вони не стануть допомагати тобі просто так. У цьому Всесвіті є принцип «не втрапиш — не отримаєш», яким і користуються ці духи. Вони хочуть отримати людське тіло. Людина відбиває їм поклони та просить багатства. Добре! Якщо в тілі цієї людини немає хороших речей, її прохання буде проігноровано, вона не розбагатіє, її поклони залишаться без відповіді. Але якщо та істота виявить, що у твоєму тілі містяться хороші речі, вона допоможе тобі розбагатіти й натомість забере їх у тебе. Ти хочеш грошей, тоді, звісно, вона дасть їх тобі. Але сама людина не знає, що втратила ці речі,

можливо, безповоротно. Адже людина має не тільки одне життя, тож у наступному житті вона може стати ще нещаснішою.

Занепад людства та небезпечні уявлення

Коли хтось у Стародавньому Китаї розповідав про вдосконалення за Дао, то казали, що він має добру основу. Ті, хто говорив про Будду, Даоса або Бога, уважалися справді чудовими людьми. Але сьогодні, коли говориш про вдосконалення в Будду або Даоса, то люди сміються з тебе. Моральні цінності людства зазнали величезних змін. Моральні норми людей мчать униз семимильними кроками, дуже швидко. Уявлення людей зіпсувалися настільки, що вони вважають давніх людей неосвіченими та марновірними. Людські уявлення дуже змінилися, і це страшно. Саме про це й говорив Будда Шак'ямуні: «У період занепаду Дхарми у світі відбудуться жахливі зміни». Наприклад, у нинішньому світі, особливо в Китаї, люди вже не мають духовного Закону (сінг Фа), який би їх стримував. В інших країнах ситуація така сама, тільки там це проявляється по-іншому. У материковому Китаї під час «великої культурної революції» було зруйновано так звані старі ідеї та поняття, людям заборонили вірити в те, чого навчав Конфуцій. У них не залишилося моральних обмежень та етичних норм. Їм також заборонили мати релігійну віру. Люди перестали вірити в те, що за вчинення поганих справ можна отримати відплату.

Коли люди в серці не мають духовного Закону, який би стримував їхню поведінку, хіба не можна сказати, що такі люди наважаться робити все що завгодно, будуть здатні на будь-які вчинки? Це найсерйозніша проблема, яка стоїть перед нинішнім людством. Деякі іноземці не наслідуються їхати до Китаю для ведення бізнесу саме через те, що молоді китайці легко можуть навіть убити чи поранити людину. Це жахливо. Нині Китай перебуває в гіршій ситуації, ніж інші країни. Особливо після того, як у материковому Китаї почали демонструвати іноземні бойовики та серіали про кримінальні розбірки, люди почали думати, що Гонконг та інші країни перебувають саме в такому хаотичному стані, як показується в тих фільмах. Насправді це не так. Це лише

художнє перебільшення, що використовували режисери, аби залучити більшу аудиторію, яка прагне до гострих відчуттів. Насправді люди в тих країнах більш виховані та цивілізовані, ніж у нас. Але китайська молодь намагається наслідувати ті погані речі. Оскільки Китай раніше був закритою країною, коли люди раптово зіткнулися з такими речами, вони подумали, що за кордоном саме така ситуація.

У Китаї охоче копіюють гангстерів-бізнесменів, зображених у серіалі «Шанхайська набережна». Але цей серіал зображує лише старий Шанхай 30-х років, до того ж у стрічці чимало елементів художнього перебільшення. У реальному житті все було не так. Ці гонконзькі фільми й телепрограми про кримінальні розбірки дуже погано вплинули на уявлення людей у материковому Китаї. Моральні концепції людей змінилися, і тепер у Китаї теж з'явилися такі явища, як гомосексуалізм, наркоманія, наркоторгівля, організована злочинність, сексуальна свобода та проституція. Це просто жахливо! Як кажуть, «коли неотесаний селяк отримує повну свободу, то стає ще більш нахабним». Не маючи самообмеження, людина наважується робити все що завгодно. Коли люди вже дійшли до такого стану, хіба це не страшно? Якщо вони й далі житимуть у такому дусі, то на що вони перетворяться? Уявлення людей про добро і зло перевернулися. Зараз люди захоплюються тими, хто більш жорстокий, більш здібний до вбивств і насилля. Перед такими схиляються.

У всьому світі відбувається різке падіння людської моралі. Уявлення людей змінилися кардинально. Зараз гарне цінується менше ніж потворне; добре цінується менше ніж зле; чистота й акуратність не такі привабливі як неохайність. Розглянемо конкретний приклад. У минулому, щоб стати музикантом чи співаком, треба було багато працювати над собою, освоювати вокальні техніки, а також музичну теорію. А зараз на сцену виходить чоловік із потворною зовнішністю, з довгим скуйовдженим волоссям і щосили кричить: «А-а!» І потім завдяки телебаченню стає зіркою. Звуки, що він видає, жахливі. Деякі потворні речі стали сприйматися позитивно, оскільки уявлення людей змінилися слідом за погіршенням моралі. Люди фанатично женуться за такими

речами. Те саме відбувається в образотворчому мистецтві. Хтось вмочив хвіст кішки в чорнило й дав їй побігати навколо, і залишені нею чорнильні сліди вже вважаються витвором мистецтва. Є ще абстракціонізм та імпресіонізм. Що це таке? У минулому, чим прекраснішою була картина, чим більше вона тішила око, тим більше подобалася людям. А що цінується нині?! Намальовані речі є результатом прагнення художників до так званого звільнення людської натури. Людська натура без моральних норм — це великий прояв демонічної сторони. Хіба в такому стані людина може створити щось прекрасне? Людські уявлення змінюються.

Чого прагнуть ці художники? Вони говорять про звільнення людської натури. Тобто можна робити все що заманеться, без вагань та обмежень. Буддизм навчає, що коли людина не користується моральними стандартами, коли в її серці немає моральних обмежень, тоді все, що вона робить, є проявом її демонічної природи. Подивіться на нинішні витвори мистецтва! Звичайні люди не знають, що за ними стоїть. Насправді це все масштабний прояв демонічної природи. Візьмемо, наприклад, іграшки в магазинах. Раніше люди купували гарні ляльки, а зараз — чим вони потворніші, тим краще продаються. Фігурки чортів, черепів і навіть фекалій продаються як іграшки. Чим гірша річ, тим швидше вона продається! Хіба це не показує, що уявлення людей змінюються, причому на гірше?

Коли я розповідаю про те, що сталося з людським суспільством, люди відразу прозрівають. Це означає, що споконвічна природа людини все ж не змінилася. Але людство вже скотилося до вкрай небезпечного становища. Коли я читав лекцію Фа в одній західній країні, то згадав про гомосексуалізм. Я сказав, що серед західних людей безладні сексуальні зв'язки вже досягли небувалого масштабу. Тоді хтось із присутніх заявив: «Але ж гомосексуалізм юридично перебуває під захистом держави». Критерій оцінки доброго та поганого не повинен ґрунтуватися на думці якоїсь окремої людини чи групи осіб. Люди судять про добро і зло на базі своїх власних уявлень. Людина думає: «Я вважаю його добрим» або «Він добре ставиться до мене, тоді я скажу, що він добрий». У людини вже сформувалося стійке уявлення, і якщо відповідно до цього

уявлення хтось для неї є хорошим, вона й скаже, що він хороший. Така сама справа і з групою людей. Якщо щось сприяє інтересам цієї групи та досягненню її цілей, то члени групи вважатимуть це чимось добрим і схвалюватимуть це. Але це необов'язково справді добра річ. Істина Всесвіту, Закон Будди — це єдиний незмінний критерій, за яким можна оцінювати людство та все суще, єдиний критерій, що допомагає відрізнити добро від зла. Я сказав західним учням: «Відверто кажучи, ваша влада це схвалює, а ваш Бог — ні!» Насправді щоразу, коли людство доходило до цієї стадії, то опинялося у великій небезпеці, воно виходило з-під контролю. Зараз уже настала така сама стадія, і якщо цей занепад триватиме далі, то скажи, що станеться?! Будда Шак'ямуні говорив, що в період занепаду Дхарми безліч демонів переродиться в людей. Вони стануть ченцями, підуть у храми й завдадуть шкоди Закону. Зокрема, у Тайвані багато відомих ченців і світських буддистів насправді є демонами. Ці буддисти називають себе духовними наставниками й не знають, що вони демони. Перед своїм переродженням вони ретельно спланували своє життя. Переродившись у цьому світі, вони весь час керуються своїм початковим планом, щоб завдати шкоди Законові. Людське суспільство дуже страшне. Деякі так звані великі майстри в Індії одержимі духом пітона. Порівняно багато майстрів цігун у Китаї одержимі духом лисиці чи тхора, є також одержимі духом змії. Період занепаду Закону — це епоха хаосу. Глава японської релігійної секти Аум Сенрікьо — це демон, що переродився з пекла та прийшов у людський світ, щоб посіяти хаос. Перебуваючи в цьому світі, занурені у свої справи, люди не мають часу замислитися про ці питання. Вони відчують, що із суспільством відбувається щось не так, але не усвідомлюють, наскільки все зіпсувалося. Тому коли я розповідаю про такі речі, на людей це справляє дуже сильне враження. Отже, я почав поширювати цей Фа не через швидкоплинне натхнення. Я також зіткнувся з різними формами перешкод. Коли поширюєш щось праведне, хтось інший поширюватиме щось лихе. Деякі маскуються під праведне і теж наставляють людей добру. Але їхня мета не в тому, щоб робити добро. Їхні цілі темні. На початку свого поширення цігун був добрим рухом, а зараз пішов лихим шляхом. Чисту землю знайти дуже складно.

Людство наприкінці кальпи

Багато праведних релігій у цьому світі вже не можуть рятувати людей. Це зумовлено тим, що наступні покоління змінили деякі оригінальні канони цих релігій, спотворили їхні вчення й почали сприймати їх просто як галузь науки. Наприклад, буддизм вивчають як філософію, і його аспекти, які не може пояснити сучасна наука, сприймають як уяву давніх людей, або як міфи й легенди відсталого суспільства. Ченці та священники лише читають книги, та не вдосконалюються на практиці. Монастирі перетворилися на невеликі спільноти, у яких ведеться боротьба за високі посади. Деякі ченці навіть користуються тяжким становищем буддизму для своєї вигоди. Вони мають ще більше пристрастей ніж звичайні люди. Їм дуже важко врятувати навіть самих себе, а про порятунок інших годі й казати! Є ще деякі досить відомі буддійські ченці, даоси й духовні наставники, які, спираючись на своє неглибоке розуміння священних писань, пишуть книги й довільно трактують канони або священні писання відповідно до своїх уявлень, що вводить людей в оману. Слова Великого Пробудженого несуть дуже глибокий зміст. Його слова можуть відігравати керівну роль Закону Будди для вдосконалювальника на різних рівнях у ході його безперервного вдосконалення. Будь-яка зміна оригінальних слів Великого Пробудженого — це вчинок підриву Закону.

Ті тлумачення, які нібито допомагають людям зрозуміти буддійські канони чи священні писання, дуже далекі від істинного значення слів Будди. Це зовсім різні речі. Той незначний принцип, який досягнули ці автори, є лише розумінням на рівні трохи вищому за рівень звичайних людей. Вони зовсім не знають, який зміст існує на ще вищому рівні, оскільки не досягли такої висоти. Як можна зрозуміти справжнє значення слів Татхагати на високому рівні, якщо ти ще не досягнув його рівня? Ці тексти можуть лише відігравати роль підриву Закону й не можуть рятувати людей. Книги, які було написано під впливом прагнення до слави та вигоди, обмежують людей, які вдосконалюються в Будду, рамками мислення авторів цих книг. Ба більше, деякі стверджують, що релігія має

відповідати вимогам нинішнього суспільства, тому вони хочуть змінити суть релігії. Закон Будди — це незмінні та непохитні, як алмаз, Небесні принципи. Можна тільки уявити, наскільки великий гріх роблять ті, хто має намір пристосувати Закон Будди до людства, що морально розклалося, замість того, щоб стимулювати людей іти шляхом духовного зростання під керівництвом Закону Будди. Особливо це стосується авторів книг, які дають довільне трактування буддійських канонів. Вони створили серйозну перешкоду праведному Закону. Насправді на них уже давно чекає пекло.

Протягом численних перероджень люди скоїли безліч поганих справ, накопичивши величезну карму. Це також є фактором, який заважає їм мати справжню віру. Деякі люди вдосконалювалися у своєму попередньому житті. Оскільки вони погано практикували й не позбулися різних пристрастей, то не досягли успіху в удосконаленні, проте накопичили трохи щастя. Тому, коли такі люди пізніше знову перероджуються в людину, то часто мають «надприродні здібності». Своїм небесним оком вони можуть побачити дещо в інших просторах на дуже низькому рівні. Рухомі пристрастями звичайних людей до слави та вигоди, вони створили різні релігії. На поверхні вони вчать людей добру, але в глибині їхньої душі криються прагнення до слави та вигоди, а також інші темні цілі. Великі Пробуджені мають свій власний світ (Небесне Царство), куди вони можуть рятувати людей. А куди рятують інших ті люди з надздібностями? Те саме стосується й фальшивих майстрів цігун. Деякі з них хочуть стати Буддами, деякі вважають, що були Буддами в попередньому переродженні. А є люди, одержимі духами тварин, які хвалять таких майстрів цігун, називаючи їх «великими майстрами епохи» тощо. Фальшиві майстри цігун надихаються цим, але це лише самообман. Усі вони є демонами, які прийшли у світ людей, щоб сіяти хаос.

Зло учинило в людському світі повний безлад. Фальшиві релігії, культи та безліч реформованих релігій поширювалися протягом багатьох століть, і вже важко відрізнити правду від брехні. Хоча принципи цих єретичних вчень і шаманізму порочні, але є люди, які вірять у них і схиляються перед їхніми лідерами. Хіба це не говорить про те, що люди не мають моралі? Чому вони стають на

демонічний шлях? Більшість із них прагне навчитися технік, як комусь нашкодити, як зробити іншому якесь зло. Вони ніколи не замислюються про те, що буде з ними самими в майбутньому. Оскільки первісні праведні релігії увійшли в період занепаду, вони більше не можуть рятувати людей. Десятки тисяч демонів прийшли в цей світ, щоб підривати Закон та сіяти хаос. Люди більше не мають духовних законів, які б їх стримували, не мають етичних норм. Люди, підбурювані численними демонами, не зупиняються перед жодними злочинами. Моральні цінності та стандарти котяться вниз із максимальною швидкістю. Спосіб мислення та уявлення людей змінилися. Гарне стало менш привабливим ніж потворне; праведні люди не такі популярні як лихі; добро цінується менше ніж зло; акуратність уважається гіршою за неохайність; нове поступається старому; ароматне — смердючому. Чоловіче волосся довге, жіноче — коротке. Їнь процвітає, а Ян у занепаді. Їнь та Ян помінялися місцями. Унаслідок відсутності моральних норм автори художніх творів прагнуть до звільнення людської натури, що є величезним проявом демонічної природи. Сучасні люди, які мають викривлені уявлення, сприймають так звані імпресіонізм та абстракціонізм з їхніми потворними мазками як мистецтво. Будь-яка купа сміття може стати витвором великого скульптора-модерніста. Що стосується музики, то з'явилися так звані стилі «диско» і «рок-н-рол», що дають гучні концерти у вишуканих концертних залах. За допомогою телебачення та радіо сліпі та кульгаві із сиплим голосом або люди з потворною зовнішністю стають популярними співаками. Що стосується дитячих іграшок, то чим більш вони потворні та зловісні, тим швидше продаються.

Прагнення людей, які не мають праведних думок, також зазнали величезних змін. Заради слави та багатства люди готові піти на вбивство, підпал чи підробку товарів. Вони більше цінують гроші ніж друзів та рідних. Між такими людьми тепер існують лише грошові відносини. Заради грошей вони ладні зробити все що завгодно й не зважають ні на Небесні, ні на земні закони. Скрізь можна побачити товари, рекламні матеріали, аудіо- та відеозаписи, що пропагують безладні статеві зв'язки. Заради грошей люди, не вагаючись, завдають іншим шкоди, виробляють та продають наркотики. Аморальні наркомани заради купівлі дорогих наркотиків, не замислюючись, підуть на

крадіжку, викрадення людини, шантаж. На телебаченні, у друкованих виданнях та в літературі на всі лади пропагують сексуальну свободу. Люди дійшли до того, що з'явився інцест між представниками різних поколінь. Огидна гомосексуальна поведінка багатьох людей у наші дні зумовлена тим, що їхня душа стала брудною і вони втратили розум. Організована злочинність досягла такого масштабу, що проникла всюди. Вона залучає молодих людей, якими рухає демонічна сторона та жага до насильства. Кримінальні авторитети стали об'єктами поклоніння, і дедалі більше людей приєднується до бандитських угруповань.

В історії багато Великих Пробуджених і пророків передбачали, що в цей період людство зазнає великої катастрофи. Нинішнє людство стало ще гіршим, ніж вони описували у своїх пророцтвах. Хороших людей стає дедалі менше. Оскільки з життя в життя люди зробили багато поганих справ і накопичили величезну карму, то щойно вони виходять за поріг, як одразу стикаються з проблемами. Але вони не усвідомлюють, що це розплата за зло, яке вони скоїли в попередніх переродженнях, і погашення карми. Коли інші погано ставляться до них, вони не виявляють терпіння та поблажливості, а думають: «Ти мене образив, тоді я зроблю тобі ще гірше. Коли мене не чіпають, то і я нікого не чіпаю, але якщо мені зроблять щось погане, то я не тільки відповім тим самим, а й помщуся з подвійною силою». Відтак, виходить, що вони, ще не погасивши попередньої карми, створюють нову. На їхніх тілах карми так багато, що це просто лякає! Людська мораль із великою швидкістю котиться вниз, і ситуація дійшла до небезпечної межі. Насправді великий моральний занепад людства спричинений тим, що кожна людина з життя в життя підливала олії до вогню. Щоразу, коли у світі відбувалася катастрофа, це був період, коли люди втратили моральні цінності. Це і є період занепаду Закону.

Справжнє вдосконалення

Учні, що вдосконалюються по-справжньому! Я передаю вам Фа для вдосконалення в Будду й Даоса, а ви скаржитеся мені на шкоду, завдану вашим інтересам серед звичайних людей. Водночас ви не переймаєтеся тим, що не можете звільнитися від людських пристрастей. Хіба це самовдосконалення? Чи зможеш звільнитися від пристрастей звичайних людей — це смертельне випробування, яке може виникнути, коли йдеш шляхом справжньої надлюдини. Кожен учень, який удосконалюється по-справжньому, має його пройти. Це й буде межею між практикувальником і звичайною людиною.

Насправді, коли ви страждаєте, знаючи, що вашій славі, вигодам чи почуттям звичайних людей завдано шкоди, це означає, що ви вже не можете звільнитися від пристрастей звичайних людей. Запам'ятайте це!

Самовдосконалення само собою не є стражданням. Ключовим є те, що ви не можете звільнитися від пристрастей звичайних людей. Ви відчуваєте страждання лише тоді, коли маєте зректися слави, вигід і почуттів.

Ви впали зі святого, чистого й незрівнянно прекрасного світу, бо на тому рівні у вас виникли пристрасті. А коли впали у світ, який є найбруднішим порівняно з іншими світами, ви не поспішаєте якнайшвидше повернутися назад шляхом удосконалення, а тримаєтеся й не відпускаєте брудні речі, які перебувають у брудному світі, і навіть мучитеся від незначної завданої вам шкоди. А чи знаєте ви, що Будда свого часу просив милостиню серед звичайних людей заради вашого порятунку? Я сьогодні знову, навстіж відчинивши двері, передаю Дафа, щоб урятувати вас, і не відчуваю горя від того, що натерпівся незліченних страждань, то чому ж ви так сильно тримаєтеся цих пристрастей? Хіба ти можеш узяти із собою в Небесне Царство ті речі, від яких не можеш звільнитися в серці?

Мудрість

Коли я сказав деяким учням, що вкрай неспокійне мислення спричинене дією розумової карми, багато учнів почали вважати всі свої звичайні погані думки

розумовою кармою. Це хибне розуміння. Якщо ти не маєш ніякої поганої думки, то для чого тобі ще вдосконалюватися?! Якби ти був такий чистий, хіба не став би вже Буддою? Коли в тебе в голові нестримно відбиваються брудні думки, або ти подумки лаєш Учителя, лаєш Дафа, лаєш ще кого-небудь, причому ти не в змозі усунути й стримати ці речі, ось тоді це і є розумова карма. Також є думки, які проявляються менш сильно, але все ж таки чимось відрізняються від звичайних, нормальних думок. Це обов'язково треба ясно розуміти.

Усвідомлення

Людський світ став мутним, риб'яче око змішалось з перлами. Татхагата завжди непомітно спускається в наш світ. Під час поширення Фа неминуче з'являються перешкоди з боку єретичних шкіл. Одночасно передається істинне вчення та лихе. Щоб відрізнити справжнє від фальшивого, треба спиратися на усвідомлення. А як можна їх відрізнити? Обов'язково є мудреці. Ті, хто завдяки сприятливій долі можуть усвідомити, приходять пара за парою, входять у Дао й отримують Фа. Відрізняють істинне від лихого, набувають справжніх канонів, полегшують своє тіло, збагачують свою мудрість, наповнюють свою душу та вільно плывуть на човні Фа. Прекрасно! Вони щосили прагнуть сумлінно вдосконалюватись аж до досягнення Повної Досконалості. Ті люди, які живуть одним днем і мають слабке усвідомлення, живуть заради грошей, гинуть заради влади, радіють і журяться через незначні вигоди, наполегливо змагаються одне з одним, створюючи карму все своє життя. Якщо такі люди чують про Фа, то неодмінно сміються з нього, називаючи його забобонами, і в душі їм дійсно важко зрозуміти й повірити в нього. Таких можна вважати пересічними нерозумними людьми, яких нелегко врятувати. Велика карма вже огорнула їхнє тіло, закрила їхній розум, і їхньої початкової природи вже не існує.

Чому не бачать

«Побачу — повірю, не побачу — не повірю», — так стверджує пересічна людина. Як може бачити людина, яка, перебуваючи в омані, створила багато карми, і первісна природа якої загрузнула глибоко в омані? Перш ніж побачити,

треба усвідомити. Ти можеш побачити лише тоді, коли ти, удосконалюючи свій Сіньсін, усунеш карму й унаслідок цього виявиш свою початкову природу. Мудрець може бачити, а може й не бачити; спираючись на своє усвідомлення, він здатен досягти Повної Досконалості. Деякі бачать, а інші ні — це залежить від їхнього рівня та природної основи. Багато вдосконалювальників не бачать тому, що прагнуть бачити, а це пристрасть; якщо її не усунути, їм не вдасться побачити. Найчастіше це пов'язано з перешкодами від карми, або невідповідним навколишнім оточенням, чи зумовлено методом практики. Причин дуже багато, і кожен має свої. Ті, хто бачить, можуть бачити, але не ясно — тільки так можна зрозуміти істину. Якщо людина бачить усе ясно, ніби сама перебуває в тих місцях — тоді в неї вже відкрився Гун, і їй уже більше не можна вдосконалюватися, бо вона більше не має потреби щось усвідомлювати.

Вивчення Фа

Вивчаючи Дафа, представники інтелігенції мають звертати увагу на одну проблему, а саме: вони навчаються Великого Закону таким самим способом, як люди в Китаї вивчають теоретичні твори звичайних людей¹. Вони застосовують такий метод, як вивчення окремих цитат знаменитостей для зіставлення зі своїми вчинками². Це перешкоджатиме підвищенню практикувальників. Є й такі, хто чув, що Великий Закон має дуже глибокий зміст, що в ньому є дещо дуже мудре, здатне спрямовувати вдосконалення на різних рівнях, тому вони вдаються до буквоїдства, але зрештою нічого не виявили. Крім того, звички, які за тривалий час могли сформуватися у вас під час політнавчання, — це також чинники, що негативно впливають на ваше вдосконалення і спотворюють розуміння Фа.

Під час вивчення Фа вам не слід тримати думок про те, що обов'язково треба розв'язувати певні проблеми, і шукати ту частину, яка стосується цих проблем, — і в такий спосіб учитися. Насправді це теж видозмінена пристрасть (за винятком суперечностей, які потребують термінового вирішення). Щоб навчатися Великого Закону як слід, треба це робити без будь-якої мети, і тільки такий підхід буде правильним. Щоразу, прочитавши «Чжуань Фалунь», дещо

зрозумів — це і є підвищення; навіть якщо ти прочитав один раз і зрозумів одне питання — це також справжнє підвищення. Власне, у процесі самовдосконалення ти поступово та непомітно підвищуєш себе. Запам'ятай: нічого не проси, а те, що тобі належить отримати, ти отримаєш природним шляхом.

¹ Під теоретичними творами можуть матися на увазі твори марксизму, ленінізму, маоїзму тощо.

² Під знаменитостями можуть матися на увазі колишні китайські лідери, «цитатники» яких свого часу вивчали китайці. У Китаї був поширений метод вивчення теоретичних творів, коли люди вибирали ті частини тексту, які їм подобалися, відповідали їхнім пристрастям, і порівнювали їх із собою.

Яким має бути консультант

У всій країні багато консультантів мають дуже високе розуміння Дафа, можуть показати особистий приклад і добре ведуть свої пункти практики. Однак є і такі консультанти, які роблять це недостатньо добре, що головним чином виявляється в методах роботи. Наприклад, щоб змусити учнів коритися їм і щоб справи пішли на краще, вони на пунктах практики видають накази. Це неприпустимо. Учитися Закону — це добровільна справа. Якщо самі люди не мають ніякого бажання вчитися, то з ними нічого не можна вдіяти. Якщо примушувати їх, навіть можуть виникнути суперечності. Якщо ми не будемо виправляти це, то суперечності неодмінно загостряться, що створить серйозну перешкоду для вивчення Фа.

До того ж вони часто розповсюджують інформацію з неперевіреного джерела або щось сенсаційне, щоб переконати й привести інших до покори, щоб підвищити свій авторитет; або вдаються до оригінальної вигадки. Усе це неприпустимо. Наші консультанти добровільно служать усім, вони не вчителі. Крім того, усе це є проявом пристрасті, яку вони мають відкинути.

Тоді як консультантам добре виконувати свою роботу? Насамперед треба поставити себе нарівні з учнями, не треба ставити себе вище за них. Коли тобі

щось незрозуміло, ти маєш скромно обговорювати це разом з усіма. Якщо ти припустився помилки, то маєш щиро сказати іншим учням: «Я такий самий практикувальник, як і ви, і мені важко уникнути помилок. Якщо я неправильно зробив цю справу, то надалі робитиму так, як слід». Подумай, що буде, якщо ти маєш щире бажання налагодити взаємодію з усіма учнями? Ніхто не скаже, що ти поганий, а навпаки, усі вважатимуть, що ти добре вивчаєш Фа, що ти щира людина. Насправді є Великий Закон, і всі його навчаються. Кожен учинок консультанта, хороший він чи поганий, учні можуть оцінювати згідно з Дафа, їм це видно дуже ясно. Щойно в тебе з'явиться думка звеличити себе, учні відразу подумують, що ти маєш проблему із Сіньсін, тому тільки скромність допоможе налагодити взаємодію. Авторитет можна завоювати лише тим, що ти добре навчаєшся Закону. Як може бути, щоб практикувальник не робив жодних помилок?

Що таке порожнеча

Що таке порожнеча? Справжня порожнеча — це повна відсутність пристрастей, а не матеріальна порожнеча. Закон школи Чань уже дійшов до кінця, і він уже не містить нічого, що можна було б передавати людям. Наприкінці віків, коли Закон перебуває в хаосі, деякі послідовники школи Чань уперто чіпляються за її теорію про порожнечу, шалено і безглуздо, начебто зрозуміли основу філософії. Сам засновник цієї школи Бодхидхарма казав, що його Закон дійде лише до шостого покоління, після чого передавати вже буде нічого. Чому б це не зрозуміти! Вони кажуть: «Усе порожньо, немає ні Закону, ні Будди, ні образу, ні себе, ні буття». Тоді хто такий Бодхидхарма? Якщо немає Закону, то що таке теорія школи Чань про порожнечу? Якщо немає ні Будди, ні образу, тоді хто такий Шак'ямуні? Ти кажеш, що немає ні імені, ні образу, ні самого себе, ні буття, що все порожнеча, а навіщо тоді ти вживаєш їжу та п'єш воду? Навіщо носиш одяг? Чи будеш ти згодний, щоб тобі викололи очі? І чому не можеш звільнитися від семи почуттів і шести пристрастей, властивих звичайним людям? Порожнеча, про яку говорив Татхагата, фактично означає повну відсутність пристрастей звичайної людини; у-лоу (відсутність недоліків) і є справжня

сутність порожнечі. Адже в Усесвіті існує, утворюється та зберігається матерія, тож як вона може бути порожньою? Закон, який викладає не Татхагата, не існуватиме довго, і не залишиться абсолютно нічого від його принципів; адже Закон Архата — не Закон Будди! Усвідом це! Усвідом!

Твердість

У присутності Вчителя ти сповнений рішучості, а за його відсутності тобі нецікаво вдосконалюватись. Схоже, що ти вдосконалюєшся заради Вчителя та прийшов із цікавості. У цьому полягає один із головних недоліків людей середніх здібностей. Відтоді як Шак'ямуні, Ісус, Лаоцзи та Конфуцій пішли від нас, минуло вже понад дві тисячі років, але їхні учні ніколи не відчували, що їм нічого вдосконалювати без учителя. Самовдосконалення — це твоя особиста справа, і тут нема кому тебе замінити; учитель може лише поверхово викладати свій Закон і принципи. Удосконалювати свою душу, відмовитися від бажань і прагнень, просвітлити свій розум і вийти з омани — за все це ти сам відповідаєш. Якщо ти прийшов до нас із цікавості, то серце неодмінно буде нетвердим, і, потрапивши в суспільне середовище, безперечно, забудеш про свою основу. Якщо ти не можеш твердо триматися своїх переконань, то за все життя нічого не досягнеш. Невідомо, коли тобі ще випаде така доля, це дуже рідкісний шанс!

Вчення буддизму — це дуже маленька частинка Закону Будди

Живі істоти! Не оцінюйте буддизмом Великий Закон «Чжень-Шань-Жень», бо його неможливо оцінити з такої позиції. Люди звикли називати буддійські канони Законом. Насправді Небесне Тіло настільки грандіозне, що перевищує знання Будд про Всесвіт. Тайцзі системи Дао також є лише розумінням Усесвіту на низьких рівнях. А коли опуститися на цей рівень звичайних людей, уже немає реального Закону. Натомість є лише деякі явища на краю Всесвіту, які можуть давати людям змогу вдосконалюватись. Оскільки звичайні люди перебувають на найнижчому рівні, їм не дають дізнатися про справжній Закон Будди. Однак люди чули від мудреців, що якщо з повагою ставитися до Будд,

то людина може посіяти у своїй майбутній долі шанс удосконалення; що коли вдосконалювальник читає заклинання, він може отримати опіку від вищої живої істоти; і що, дотримуючись заповідей, можна досягти стандартів удосконалювальника. В історії весь час були люди, які вивчали, чи не є Законом Будди слова Пробуджених? Слова Будди Татхагати є виявом природи Будди, і їх також можна вважати втіленням Закону, але це не справжній Фа Всесвіту, оскільки в минулому людям було категорично заборонено знати справжнє втілення Закону Будди. Щоб дізнатися, що таке Закон Будди, треба вдосконалитись до високого рівня. А людям тим паче не дозволяли пізнати справжню сутність удосконалення. Фалунь Дафа вперше за віки віків залишив людям властивість Усесвіту (Закон Будди), і це рівнозначно тому, що людям залишено сходи, які ведуть на Небеса. Як же ти можеш оцінювати Дафа Всесвіту речами буддистської релігії?

Що таке мудрість

Людям здається, що знаменитості, учені та різні фахівці в людському суспільстві — це великі люди; а насправді вони люди зовсім маленькі, бо належать до рівня звичайних людей. Їхні пізнання — лише та незначна частина істини, яку осягнула сучасна людська наука. У колосальному Всесвіті від ультрамакросвіту до ультрамікросвіту людське суспільство перебуває якраз у самій середині, у самому зовнішньому шарі й на самій поверхні. Життя людей також становить найнижчу форму існування, тому їхні знання про матерію та дух є нікчемними, поверховими й жалюгідними. Звичайна людина залишатиметься звичайною людиною, навіть якщо опанує знання всього людства.

Почати практикувати після виходу на пенсію

Деякі з учнів, які були присутні на моїх лекціях і мають непогану природну основу, через перевантаженість на роботі перестали практикувати. Дуже прикро! Якщо це звичайні люди, то я нічого не маю проти, і нехай роблять те, що хочуть; але ці люди подавали надію. Мораль людства падає вниз із катастрофічною швидкістю, усі звичайні люди плывуть за течією і чим далі вони

відходять від Дао, тим важче їм удосконалюватись назад. Насправді суть самовдосконалення полягає в удосконаленні душі людини, особливо в складному робочому середовищі, яке якраз і створює найкращі умови для підвищення Сіньсін. Подумай: чи не втратиш ти найкращу можливість для самовдосконалення, коли вийдеш на пенсію? Як будеш удосконалюватись, якщо не буде жодних суперечностей? Як тоді будеш підвищуватися? Життя людини обмежене. Зазвичай ти все добре плануєш, але чи впевнений ти, що тобі залишилося достатньо часу для вдосконалення? Самовдосконалення — не дитяча забавка, воно серйозніше за будь-яку справу звичайних людей. Це зовсім не порожні домисли. Якщо одного разу втратиш цей шанс, то невідомо, коли знову зможеш отримати людське тіло в шести колах перевтілень! Такий шанс може з'явитися лише один раз. Лише тоді, коли в тебе згаснуть мрії, від яких ти був не в змозі звільнитися, ти зрозумієш, що саме втратив.